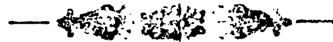
ત્રણસેથી પણ વધુ મનપસંદ રમુજી

ગાયનોથી ભરપુર

ઉસ્તાદી ગાયન સંગ્રહ.

કે જેમાં સઘળી જાતના જુદા જુદા

રાગો બતાવેલા છે.

સંગ્રહ કરી પ્રગટ કરનાર,

હરીલાલ ભગવાનદાસ દેશા વૈદ્ય

અધીપતી આરોગ્ય વર્ધક ઔષધાલય.

માણુશા તા. મહીકાંઠા.

આવૃતી ૧લી પ્રત ૧૦૦૦

સુરત "ખોદાબક્ષ" પરેસમાં એમ. જે. પોશ્કવાલાએ છાપી.

કીમત ૩૦-૬-૦

વિજ્ઞપ્તી પત્ર.

મહેરબાન.

આપની પવીત્ર સેવામા મુકામ

માનવંતા સાહેબ.

આપની પાસે આ ઉસ્તાદી ગાયન સંગ્રહ પુસ્તક પાહેચુંછું તો તે ઉત્તેજક કાર્યજાણી અંત-કરણી અત્યંત આદર અને ઉત્સાહથી આશ્રય આપવા ઉત્સુકત થશો એવો પુર્ણ ભરોસો છે. આપનું નામ કીર્તી અને પ્રતિષ્ટા સાંભળીનેજ આ પુસ્તક આપની હજુરમાં મોકલાવ્યું છે તો તે કૃપા કરી સ્વીકારતાં તેની ન્યોચ્છાવર ૨૦-૬ છ આના મોકલવા તસ્દી લેશોજી (મનીઆરડર નહીં કરાવતાં છ આનાની ટીકીટો મોકલશો તોપણ ચાલશે) કદાપી આવી નજીવી રકમનો વીચાર કરી આપની મરજી તે પુસ્તક રાખવાની નહીં હશે તો મેહેરબાની રાહે તેના ઉપર અડધા આનાની ટીકીટ ચોડી એક માસની અંદર પરત કરવા આપના કોમળ હસ્તને તસ્દી આપશો. આ પુસ્તક આપના મિત્ર મંડળમાં તેમજ લાયબ્રેરીમા રખાવવા ભલામણ કરી મને સુચના આપશો તો બીજી જોઇતી નકલો આપના તરફ મોકલી આપવામાં આવશે.

લી. હું છું.

મુ૦ ભાન્ડુ | આપનો હમેશનો આભારી

પોષ્ટ મેસાના | હરીલાલ ભગવાનદાસ.

૫૧૩૭

ઉસ્તાદી ગાયન સંગ્રહ.

ઇશ્વર સ્તુતી-(રાહ ઇંગ્રેજી)

હે જન પાલક ટાલક દુઃખનો, કુલ પૃથ્વીમાં તું એકલો,
પ્રભુ ભવસાગર પાર ઉતારો, હરી હાથ ગ્રહીને હમારો - ટેક.
વાસી એ અવીનાસી, સંકટ સરવે નીવારો,
વ્યાધી ઉપાધી ટાળી (૨) પાપનો પુંજ વીવારો-પ્રભુ૦
સહુ સુખનાં શાધન, સ્નેહે તું સૃજનારો.
તનો લીલા લેહેર થવા તું (૨) વરસાદ વરશાવનારો-પ્રભુ૦
મ દુઃખમાં અવીનાશી અમને, આધાર સરવે તારો,
ગરી હરી કર જોડી કહીએ (૨) દારણ દુઃખથી ઉગારો-

પદ રાગ બીહાગ.

ભપતી સંકટ સર્વ હરો.
અપરાધો અતીશય મે કીધા, અનુગ્રહ પુર્ણ કરો - ભવ૦
અન્ય ભાવથી રાખું તમારો, આશ્રય એક ખરો - ભવ૦
કરજોડી હું વીનતી કરૂં છું, પ્રભુ તે ચીત્ત ધરો - ભવ૦
કરૂણા દ્રષ્ટીથી મુજ રદયે, પ્રેમલ ભક્તિ ભરો - ભવ૦

ગીતી.

સુંદર પદની ચાલે, આધિક અલંકાર સાર ધારણથી,
ઉત્તમ ગણાય સુમુખી, કવેતા નિઃસેષ દોષ વારણથી

માલકોસ દ્રુપદ. ચોતાલ.

તેરી તો ગત અપાર, મોપેબરની ન જાત
નીરંજન નીરાકાર નારાયણ—ટેક.

શપ્ત દીપ શપ્ત સાગર, અષ્ટ કુલ પરવત,
મેરૂ સેવ્યો સઘળા નારાયણ—તેરી૦

તુ જળ, થળ, પવન તેજ, તુઈ ધરતી આસમાન,
તુઈ ગગન સરવ નારાયણ—તેરી૦

તાનસેનકે પીયા ઘટ ઘટમે કરત ગ્યાન,
અગમ નીગમ સકળ શ્રેષ્ઠ નારાયણ—તેરી૦

ખમાચ ધ્રુપદ. ચોતાલ.

બંસી ધુનસે બજાય, બંસી બાજત શ્રી બીંદ્રાબન.
ઉમડ ઘુમડ રહુયો, સોઘન ગરજત બાદલ, બીમાન-બંસી૦
રેસરેસ બરસન ગોપી, દામની રીદમકત,
નેના રટનારે, ધનુષ બાણ—બંસી૦
ચારૂ ચક્ર રચ્યો હેમ, ચમર ધરાવત, કુંજ બીહારી લાલ,
વાકી છબ દેખત, તાન સેનકે પ્રભુ, તુમ બહુ નાએક,
દે તમ છાવર હરત પ્રાણ—બંસી૦

ચતરંગ.

ચતરંગ રસ સુનાવહી, તાલ સુરકો ભેદ કઠન અતી—ટેક.

દદદ તાન દદે તાનાનાના તાના તુમ દેર દેર દેર દેર દેર દેર દેર ધીતાલ્લીના દાની––ચતરનકુ૦

રાગ મલાર.

માઈ કૈસેં કરૂ પીયા બસે મધુપુર જાય—ટેક.
મેરીતો કછું લહે નહીં પીર—માઇ.
એક શ્રાવન મેરે આંગ ન બરસે, દુજો શ્રાવન દ્રગ ટંપકે તીર—માઈ.
આવનકી આલી અવધ બીત ગઈ, બીકલ ભયો મન ધરે નહી ધીર—માઈ.
કરે ભટુ અબક બજયો મીલેંગે, દયાકો પ્રીતમ બ[illegible] બીર—માઈ

મલાર.

કોયલ પપૈયા બોલે—(બે વાર)
આંબુવાકી ડારી ડારી ડારીયનપર–ટેક.
રેનતો અંધેરી કારી બીજલીસી ચમકે,
આયે ઘટા ઘનઘોર—કોયલ૦

મલાર.

હે બરશાદે રામ પાણી, તુજ વીન દુનીઆ ગભરાણી–બર૦
બાદલ ગરજે બીજલી ચમકે, કોયલ શબ્દ સુણાની–બર૦
પશુ પંખી સહુ ત્રાહે કરેરે, અરજ ઉરમાં આણી—બર૦

ફલફુલ બાગ બગીચા જાયે, તુજ બીના સુકાણી—બર૦
નીરમળદાસ સતગુરૂ ચરણમેં, દયા કરતુ સારંગ પાણી—બર૦

મલાર.

ફરકી નયણ શું તું વામ. અશુભ દરશાવે-ટેક.

વીયોગથી વ્યાકુળી હું બનીછુ પતીના,
તેમાં શું અધીક દુઃખ લાવે—ફરકી૦
સુખનો પ્રકાશ જોયો સહુજ તેવામાં,
વાદળ શું દુઃખ કર આવે—ફરકી૦
જન્મની દુઃખણી હુ સુખ ક્યાંથી પામુ
પાપ એ તામ વરસાવે—ફરકી૦

રાગ કાલીંગડો.

કરી કરી નેહ ઠગારે ઠગોરી,
પ્રીતમ પ્યારે પ્રીત મોરી તોરી—પ્રીતમ-ટેક. નેહ ઠગોરી૦
નટવરનાવ નવલ રંગ ભીનો, કરી કરી નેહ ઠગોર ઠગોરી-પ્રી૦
જગકે કારન ભવ દુઃખ તારન, એહી બીનુ ઓર ગતી નહી મોરી—પ્રી૦
શામ સુંદર બીનું સુખ નહી આવત, કર હું વીલાપ ઉભી રહી પોરી—પ્રી૦
અવધ પ્રસાદ નીરંતર અંતર, ચરન કમલ બલીહારી-પ્રી૦

કાલીંગડો.

ઓધા કરમનકી ગત ન્યારી, કર મનકી ગત ન્યારી.
ઓધા કર મનકી ગત ન્યારી—ટેક.
સફેદ રંગ બગલેકું દીનો, કોયલ કર દીનો કારી—ઓધા૦
મીઠો જલ કુવેકો કીનો, સમુદર કર દીનો ખારી—ઓધા૦
વેશ્યા નારી રૂમઝુમ ચાલે, પતીવ્રતા ઊંગાડી—ઓધા૦
દાતાર કે ઘર દોલત નાહી, સુમકુ ધન ભારી—ઓધા૦
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળ બલહારી.
ઓધા૦

કાલીંગડો ખ્યાલ ઠેકો.

પપૈયારે પીયાકી બોલી નહીં બોલ, પીયાકી બોલી નહીં બોલ, પાપી પપૈયારે પીયાકી બોલી નહી બોલ---ટેક.
મોરહી બોલે બપૈયારે બોલે, કોયલ કર રહી સોર–પીયા૦
જો સુન પાવે બ્રીહુકી માતી, ડારૂંગી ચાંચ મરોડ–પીયા૦

કાલીંગડો દાદરો.

મેરા પીયા મીલનકો જાનેદે બેરનવા, ન માનરે નાગંદીઆ-ટેક.
પૈયાં પડુ મોસે કરત રાડ, માયાબી દઉંગી સાહેબકો નામ.
મેરા૦
ઇતની બીનતી માનત નાહી, ચેન પડે નહી રેન–મેરા૦
બ્યાકુલ જીયા પીયા બીન તરસે, નીકસ જાત પ્રાણ–મેરા૦

કાલીંગડો લાવણી.

કંથ બીના રહી એકલી મોરી જાન (૨) છોડ ચલે બેઇમાન,
નદી કીનારે મુડદા જલે, ધુવા ન પ્રગટ હોય,
જીસ્કે કારણ મેં જલું, મુવા ન જીતા કોય—કંથ.
લકડી જલી કોયલા ભયા, કોયલા ભયા હુઈ રાખ,
મે પાપણ એસી જલું, નહી કોયલા નહી રાખ—કંથ૦

પદ રાગ ભેરવી.

ગારી મત દેરે ગુમાનીરા, [redacted]ા નંદકે ગારી મત દેરે,
નહી કો તેરી ચેરી ચાર—ગારી મત દેરે—ટેક૦
રાજકુંવર રખ અપનો ગોકુલ, છેડે મત નાર બેગાની છેલા
ચાર—ગુમાનીરા૦
મોહની મંત્ર સીગારી બીહારી, તેરી મદન દરદકી ખારી.
ગુમાનીરા૦
દયા પ્રીતમ મન બુઝે મોહે બરોરી, તેરા જીયાકી સબ-
જાની—ગુમાનીરા૦

ભેરવી ટપ્પો.

ધીર ધીર આતું યાર, સાંહી બડોરે દાતાર,
જાનકુ દીત અજાનકુ દીત, સબકો એહી કીરતાર—સાંહી૦

ભેરવી.

પન ઘટવા ઝાડો કાનજી, પન૦ ફાન શ્રી ભગવાનકી—પન૦

બંસી બજાવત જીયા લલચાવત, ગાઈ હુયૈં મેરે માનજી.
પનઘટવા૦
કાંધે કામરીઆં હાથે લકુટીઆં, ચાલ ચલત ચીત તાનજી.
પનઘટવા૦
પીત બસન ધારે તન સુંદર, સોભા રૂપ નીધાનજી—પન૦
અવધ પ્રસાદ કહે બસ ગઈ અંતર, મુરતી શામ સુજાનકી-પન૦

ભેરવી દાદરો.

દુઃખ પુછત હમારા કોઈ નાહી, રાત પીયાસંગ સોઈ-નહી.
ચુન ચુન કલીઆં સેજ બીછાઈ, મેરી સેજોકા સાથી કોઈ નહી
રાત પીયા સંગ સોઈ.

ભેરવી દીપચંદી

જાવોજી જાવોજી તુમ જાવો સવેરા, ભોર ભયે બદનામી
કરોગે—જાવોજી૦
ઝીણી ઝીણી બુંદના વારી, ચીકણીસી માટી,
સમજ ચલો પાઉ ફીસલ પડોગે જાવોજી૦
લાખ કહી મોરી એક ન માની,
ઓત કરોગે ઘરબાર તજોગે જાવોજી૦

ભેરવી ગજલ.

ખુદા કે વાસ્તે અયે લોગો નેક કામ કરો,
બદીસે દુર હો દુનીઆમે નેક કામ કરો—ખુદા૦

હલાલ ઝહેર સાહે ઓર હરામ મીઠા હે,
મઝા હુયે ઝહેરમે ભુલસે મત .હરામ કરો—ખુદા૦
ઝનાકાહ શ્રમે અહવાલ પુછેગા જો ખુદા,
વો મુહ નહી હે કે જીસમુહશે તુમ કલામ કરો—-ખુદા૦
મકામે કુટની કે આયે નમાઝ પડનેકો
દુગાના મસ્જીદે જામ્યામેની તમામ કરો—ખુદા૦
ન·ભુલો હકકો જરી કો હરામ કારીમે,
દરૂદો પાકકો વીરદે ઝબાં મુદામ કરો—ખુદા૦

ભેરવી દાદરો.

સાવરીઆરે કેસેં કર આવું તે.રી પાસ-(એ વાર)
સાસુ બુરી મોરી નણંદ હઠીલી, છોટા દેવરીઆ મોરી સાથ.
કેશે૦

ભેરવી તાલ દીપચંદી.

નીરદયસેં પ્રીત કરો ન કોઈ, ઘર જાવોજી લાલા જોભઇ સોભઇ
ટેક૦
નેહાલ ગાવે નહી નેનમે, કછુ લાજ સરમ જોગઇ સોગઇ.
નીરદય૦

ભેરવી દીપચંદી.

તાના દીમ તાના દીમ તના દેરના
તાના નાદરદીમ તનુમ, તાનાનુમ તાનનુમ, તાનાદીમ.

ભેરવી દાદરો.

ગુલજારીમે રાધા પ્યારી બસે, જાઇ જુઇમે કનૈયા બસે–ગુલ૦
ચંપામે ચત્રભુજ, ગુલ દાવડીમે દામોદર, તેરે નેનોમે શ્રી
ક્રશ્નજી બસે, જાઇ જુઇમે કનૈયા બસે—ગુલ૦

ભેરવી.

કાયા કેસે રોઈ તજદીનો પ્રાણ—ટેક.
પ્રાણ ગયે કાયા કયું રોવે, નીકલ ચલે નીરમાઇ રામ,
જા કારણ મેને મલમલ ગોલી—તજ૦
સ્વામી રોવે માતા રોવે, રોવે ઘરકી ત્રીયા રામ,
કર પકડકે ભાઈ રોવે, તુટ ગઈ સાચી એસી જોડ—તજ૦
ચાર જણા તો લઇને ચાલે, બની કાષ્ટકી ઘોડી રામ;
જઇ ઉતારે નદીકીનારે, ફુક દીની ફાગણ જેસી હોરી—તજ૦

ભેરવી ઠુમરી.

રામા મેંતો જોગન બન બેઠી—ટેક.
અપનો પ્રીતમસે જા ઇતનો કહીઓરે, રેન કટે તારે ગીન
ગીન—રામા૦
પ્રીતમ પ્રીત લગાયકે છોડ ગયે પરદેશ, જાઉ વાકી યાદમે,
લેઉ જોગનકો બેસ—રામા૦
પ્રીત છુપાઇકુ છુપે અંતર દીલકો હેત, મુખસે ગારી દેતકે,
બાકી નેન બલઇઆં લેત—રામા૦

ભૈરવી ઠુમરી

અબ તોરી બાંકી, ચીત્ર બનમન બસ કરલીનો,
પ્યારી પ્યારી બતીઆં કરકે—ટેક.
સનંદ કહુત મેરા જીયરા નહી માને,
ડાર દીની મોપે જાદુ ટોના કરકે—અબ૦

ભૈરવી ઠુમરી.

કરવતીયાં લેને દે, તલપ તલપ સારી રેન ગુમાઈ-કર૦
સુંદર ગોરી મદ ભરી નેના, રસ ટપકે વારી છતીયનપર
કરવતીયાં લેને દે.

ભૈરવી ઠુમરી.

ગુલછડીઆં ન મારો રે—ટેક.
છડીઓકી મારી મેં તો ના મરૂંગી,
નેનોકી મારી મર જાવું—ગુલ છડીઆં.

ભૈરવી ઠુમરી.

હો સાંઈ મેરા બેડલા ઉતારો પાર—બે વાર—ટેક
નદીઆબી ઘેરી વારી નાવ પુરાની,
દાતા ઉતારો બેડા પાર—સાંઈ મેરા૦

ભૈરવી ઠુમરી.

મેતો સાહુજાદેકું ઢુંઢન ચલીયાં—ટેક.

અંગ ભભુત જોગન બન મલીયાં, છાન ફીરી શબ ગલીઆંરે
મેતો૦
જીવ જાવત હે ડર નહી આવત, હમ મેહેલોકી પરીયાંરે-મેતો૦
સીસ બીક્કસ ગયો પાઉ ફસલ ગયો; ધુપમે બન બન ચલીયાંરે
મેતો૦
લટક છટકાકે બેસ બનોકે, દેશ બદેશ નીકલીઆંરે—મેતો૦
તન કુમલા ગયો મુખ મુરઝા ગયો, જેસી ગુલાબકી કલી
આંરે—મેતો૦

ભેરવ ચોતાલ.

સઘન બન છાયો દ્રુમ બેલી મધ્ય ભુવન અંત પ્રકાશ
બરન બરનપોપ રંગ લગાયો—ટેક
બોલન ચાતૃક કીર, અતહી આનંદ ભાયો;
ચહુ ઓર રંગ બરસાયો—સઘન૦
સપ્ત સુરતી નગ્રામ, એકઈસ મુરછાન, ઉનન ચાસ.
કોટી તાન લે દરસાયો, કહેત ગુની તાન શેન સુનો;
સાહ અકબર પ્રથમ રાગ ભેરવ ગાયો—સઘન૦

ભેરવ ચોતાલ.

પ્રભુ સર્વ સક્તિમાન, કરૂણાં કૃપા નીધાન,
ધરીએ તમારૂં ધ્યાન, સન્નિધ પધારો,
ભગવત તું સમાન, નથી કોઈ બલવાન.
સંકટ સેવક તણા, સઘલાં નીવારો—પ્રભુ.

અનુગ્રહ ઉપકાર, કરો તમે વાર વાર,
ચીતથી તમારા પ્રભુ, કદી ન વીસારો;
કીધા બહુ અપરાધ ક્ષમા કરો વિશ્વનાથ,
વીભુ માત તાત તમો, કરૂણા વીસ્તારી—પ્રભુ.

દીપચંદી

મેરો બાબુલ દીનો ગવનવા—મેતો ચલીરે પીયાકો નગરવા
મેરો૦
ઉઠ મોરી સઈયાં—ગલે ચીલ રઈયાં ભોર ભઈ હો વેચીલનવા
મેરો બાબુલ૦

ટપ્પા

મે કેશે કે મનાવુ અપને બાલમકું, એ શોરી બાલમ મેરી
કદર ન જાને, જીઉં જીઉં મનાવું તીઉં તીઉં રીસાઈ જાય.
હો મે કેસે મનાવું૦

દેદા કીઉં નહીં દાદ વે દાતા મેદા—દેદા૦
દો જુગમે નહી કોઈ અપના તુજ બીના નહી કોઈ યાર—દે૦

શાથી રામાનુ સાથ નીભાનાવે—શાથી૦ ટેક.
અમ દેશી પરદેશી નગર બીરાનાવે—શાથી રામા૦

ઈન ગલીઅનમેં આના ન જાના, અપનાસો અપના
બીરાના બીગાનાવે—શાથી રામા૦

મઉલા બાલમ ઇઆવે—મઉલા૦
ઈસ દુનીઆ બીચ કોઈ નહી અપના; ઈશ દુનીઆ જેસા
રેનકાસવારા, બાલમ ઇઆવે—મઉલા૦

ઠુમરી.

જાવોજી જાવોજી ઉ નહીંસે મીલો, જીનકે દ્રગસે દ્રગ જોરત
હોરે—જાવો૦ તોરે માત પીતાકી મે ચેરી નાહી, નાહક
બૈયાં કયું મરત હોરે—જાવો૦ જો રંસ ચાહો વો રસ નાહી,
રસમેં બીખ કાયકું ઘોરત હોરે—જાવો૦

કેસે કટે દીન રેન મોરી આલી, હુંબી રહુ તલપ તહું,
પીયાબીન કલ ન પડત મોરે, બ્યાકુલ ભડે નેન મોરી આલી.

કેસે કટેરી સજનીરી બેરન રાથ, ઉનં બીન ઘડી ઘડી, પલ
છીન બ્યાકુલ, ભઈ મોરી આલી—પીયા બીન કેસે૦
શાનદ પીયા મોરી માનત નાહી, બાર બાર મોસે કીની બારા
જોરી—કેસે૦

મોરી ગુઈઆં લચક લચક ચલત મોહન આવે—ટેક.
અધર અધર મધુર મધુર, મુખસે બીન બજાવે,
હાથે લકડીઆં ખાંધે કામરીઆ, બનમે ગાઉ ચરાવે-મો૦
ગ્વાલ બાલ સંગ ધુમ મચાવે, તીતર નાચ નચાવે,
સાવરી સુરત મોહની મુરત, મુખસે બીન બજાવે-મો૦

બાલમ હાથ છતીયાં ન ડારોરે, સાસ નનંદ રહીતા કહે,
રૂશ રહો મુસે ગુલ રંગ પીયા, આગળ ગોએસી પ્રીતકો,
બાલમ કછુ નદે બો ન જાણોરે—બાલમ૦

પીયા કર ધર દેખો ધરકત હે મોરી છતીયાં—પીયા૦
ફેરી રતીયાં, કારી પીરી અતહી ડરાવત તુમ ઘેલીની બૈયા.
પીયા૦

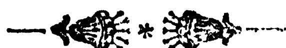

ચંચલ છટકીલી નાર, અલબેલી જાન ચંચલ છટકીલી નાર,
ફુલત ફીરત ઇતરાઈ બલસાઇ, લો લુગાઇ હરજાઈ, ન પટ
નીલજ કહાં જાને હીતકી સાર. અતહી ગમાર—ચંચલ૦
ચાંદ કહત મોરે મનહુ ન ભાવે નાહક હોત ગોરી મોરે
ગલેકો હાર—ચચલ૦

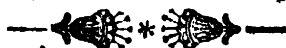

પીયા બીના છીયા મોરા ભયોરે હદેસ. (બિવાર)
જાનકી કોયલી આ જાત ન મોરીરે, મોયકું ન સતાઇઓ
મોયકુ ન બોઇઓ, મોરા પીયા પરદેશ—પીયા૦

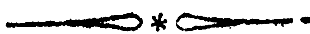
દઈયાં દધી બેચન મેં ન જાઉરે–અગર પકર મોંસે કરત રાર,
કરજો રત રહો પઈયાં પરત રહી, એક ન માનીરી દધીકી
મટકી મોરી દીની ડાર—દધી૦

દખી એશી ચતરનાર (એવાર) ડગ મગ પગ ધરત જાત-દખી૦
લચકો લચક જાત, ઉચકો ઉચક જાત. દખી૦
ચાલ ઢાલ વાકી દેખ, પગ હમેશ થરથરાત,
વાકો રૂપ દેખ સનંદ, અપની ચાલ ભુલ જાત. દખી૦

પવણ ઝર લાગીરે મોરી ગુઈયાં, પવણ ઝર લાગીરે.
ચમકત બીજલી બરસત મેઆ સોભીજે મોરી સાડીરે.
પવન૦
અરીઅકી તોરે નેનોને મુજ દીવાના કીયા, અપનોસે મુજકું
બીગાના કીયા. તોરે૦—એશા મેં જાનતી પ્રીત નહી કરતી,
કાએકુ તુને મોરા ગોના કીઆ, અપનોસે મુજકુ બીગાના કીઆ
તોરે નેનોને મુજકુ દીવાના કીઆ૮

આંતરીઆ સઈયાં બોલો નહી, સોઅન નીંદરીઆં જગાઈ.
આંતરીઆ૦
સોઈતી મે અંપને મંદીરમેં, છરીઅન મોર જગાઈ—આંત૦

લાખન ગારી દીનીરે, દખો મોરી ગુઈઆં મેકું લાખન
ગારી દીનીરે૦—સુનો નનદી મે તોરા ભરાને, ના બોલી
ના મે ચલી—લાખન૦

કબુ હોતે ખુશી કબુ હોતે ખફા, એસા નાદાનોકી દોસતી કીઆ—કબુ૦

એસા મે જાનતી પ્રીત નહીં કરતી. છોટાસા જીયરા લેતી બચા, એસા નાદાનોકી દોસતી કીઆ—કબુ૦

સખી મેરા ગવના લે ઓરી. સખી૦ સબ સખીઅન મીલે આએ બેરાની, દુલહન બનાવે ઓરી—સખી૦

મોએ લાગી કલેજવામે ફાંસરે. મોએ૦—ડરા કહેત પીયા નીકસન નાહી, રેન ગઈ મોએ શાંશરે—મોએ૦

સંગ સોવે હમારી બલા—જોતુ હમસે રાહા કરતહે, જાનત એ હમારી બલા—સંગ૦

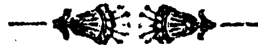

અની મોરી આઈ મોલા દે વાંસ્તે, મવલા દે વાસ્તે, અલાદે વાસ્તે—અની મોરી૦ જીઅરતુ કી તરસાવે,—અની મોરી૦ તેરે ખાતર મેને બાગ લગાયા, આની ફુલ પાઈ અલાદે વાસ્તે અની મોરી આઈ૦

મેતો તારી બલઈઆં લેઉ—લાલરીઆં દે મોલરે—મેતો૦ પાચ મહોરકા તીકા મંગાઆ, મોતી લગે અન મોલરે—મેતો૦

સઈઆં મેકુ ગડુના ન જાઓરી—સઈઆં૦
લે આએ આપ બહી આએ, ફીન સોક ન પુ.ર માયાજી
સઈયાં૦

પીત જોરેકી લાજ રખો સઈયાં, દુર દેશ જાવો મોરે બાલમાં
બીનતી કરૂં કર પરૂ પઈઆ, દુર દેશ મત જાવ૦
હાત જોર કર પરૂ પઇઆં—પીત જોરેકી૦

જોગી જટા ધારીરે તોરે પઈયાં લાગુ—જોગી૦
કાનકે બીચ મુદ્રાવાલી ગલે બાચ સેલી, અંગ ભભુત
રચાઈએ, તોરે પઈઆં લાગુ--જોગી૦

પનીઆં ભરન કૈસે જાઉ લાલાજી. થારી દહીમો એક ન
કરી મારી—પનીયાં૦ મેતો ગઈતી ગોગી પનીઆં ભરનકુ,
ઈતનમે હાંઈ ભોર લાલાજી, થારી દહીમો એક ન કરી મોરી.
પનીઆં૦

મુખડા તેરા ઈઆર, ચંદે પરીવાલે—મુખડા૦
મુખ મહેતા બીવે, ચસ્મો તેરા શોરી,
તેરા પગની ગએસતકે મતકે.--મુખડા૦

પીયારા લાગો રાજજી, મન પીયારા લાગો રાજ.
કેશરીઆજી આપ[redacted]ીલા મીરાજે, મહારા રાજ અરીરે,
જીઆ—મન પીયારા૦

તુમસે ના બોલું રે, મોરા કંથા બામુરા—તુમસે૦
ચટક ચાંદની રેન બેહાની, અબ બોહરીઆં ભાવે,
ચીતડા સારા આન મીલાવે દોનો નેનંદા મારે—તુમશે૦

મનવા લાગી ગયો રે—મનવા૦ સાગર પાણીલા હુ ગઇરે
સાગર ચીકની માટી પાઉ ફીસલ ગયો તોરે, ધગરી કુંધી-
ગઇ સાસ કહે બહુ માતી—મનવા૦

જોકા ખાતી આવે જોલા ખાતી આવે, આવેછે રે.
મારે મન હશ બોલો—જોકા૦ ચંદર સરીખો મુખડો, બી-
શજે ઉજરી બતીશી ગોરે ગાલ—જોકા૦

મોરે પીયાકુ મે નીદીંઆ જગા લાઇ રે—મોરે૦
રસફી રશીલી પીયા કે દરશાન મે માતીરે—મોરે૦

અરી અરી મેતો પીઉજીકુ કુંદન જાણીગી, જોગનકો બેશ
લઉંગી—અરી અરી૦
ઇસ નગરીકુ આજુબાજુ પીઉજીકુ શબ્દ સુનાઉગી—અરી૦

બાંસરી બજાવે મનમોહન કાના—બાંસરી૦
જમુના કે નીર તીર ગાઉ ચરાવે. [illegible]સરી બજાવે ગાવે
નેપ્રી તાન—બાશરી૦

એ બનસી કીને બજાઈ રે જીયરા માને ન મોરા--એ બનસી૦
બાટ ઘાટ મોએ પનીઆં ભરન ગઈ, ઈતનેમે હો ગઈ ભારેરે,
જીયરા માને ન મોરા—એ બનસી કીને બજાઈ રે.

ના પેનુગી સોનેઆં, સુંદર ના પેનુગી સોના, હરહર નારકે
બગલા બનાયા, જલ જાઓ તેરા સોનૈઆં—ના પેનુ૦

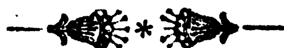

સઈયાં ને મોકુ ગરવા લગાઈનોરે, સાસ નનંદકી હે મોરા
મારી, સઈઆં તે મોએકુ હલકે બોલા લીનોરે. એ બેલી
જાનકે—સઈયાં૦

હમને કીયા કીની તેરી ચોરી, દખો ગોરી હમને કીયા
કીની તેરી ચોરી, સાત સખી મીલે પનીઆકું ગઈથી,
બીચ મીલે રાધા ગોરી—હમને૦

જીયરા મે કેસે કરૂરે નહીં માને—જીયરા૦ રાતકી રાતમે
કીયા કરૂં સજની, ઘરકા લોક શબ જાગે—જીયરા૦

કેસે આવું રાજાજી મેં કેસે આવું રાજાજી. ચાંદની રાત
સુખ મેરો દેખો સઈયાં, ગરવો કેરો આઉં રે લંગરવા કેસે
આવું૦

તારો મન કહાં લાગીલો રે, બતા સઈયાં૦ બારા બરસકે પીયા
ગર.આઈલો, તનકી તપેત બુજા સઈયાં—તારો૦

રાજા મોરી મેંદીઆકો રંગ ઉડ જાય, સુરત તારી જોતે જપત મોરી મેંદીઆંકો૦ દીલ્લી સેહેરસે મેંદીઆં મંગાઈ, ચલક કર આઓ, સુરજ તારી જોતે, જપત રાજા મોરી મેંદીઆં કો રંગ ઉડ જાએ.

પનીઆં ભરન કેસે જાઉં—પનીઆં૦
સાત સખી મીલે પનીઆંકુ ગઈથી, બીચ મીલે રાધા શામ
ઓજી બીચ મીલે રાધા શામ—પનીઆં૦

સાવરગાર બઈયાં ડાલુગી—સાવર૦
શામ સલોના મારે બાવરેસે કહું, કેસે જાદુ ડાલુગી.
અછા જાદુ ફેંકુંગી—સાવરગાર૦

ઠુમરી.

જાદુગારો ધુતારો કશું કરીગયો રે, નવલ સનેહી ઘનસામ પીયા. જાદુ૦ દેખી દીવાની છેલ ગુમાની, હાંરે મર માલી મુરતી ઉર ધર ધરી ગયોરે—નવ૦ કામણગારી છબી મતવારી, હાંરે હસી હેત દેખાવી ચીત હરી ગયોરે—નવ૦ જીવન પ્રાન સુજાન હમારો, હાંરે પ્યારો ભુવન ભવન રસ ભરી ગયો રે—નવ૦ દેવાનંદનો નાથ બેદરદી, હાંરે વૃજનારી મોરા વાલો વરી ગયો રે—નવ૦

ઠુમરી.

મેરો કંગનો નીકારી ગયો રે, કદમકી કુંજમે—એ રાડ.

ભલાજી મોરી સુધબુધ હર લીનીરે, મોહનલાલને—મોરી૦ આયકે અચાનક સુંઘર શામરે, ભલાજી મોરી મટુકી પટકી દીનીરે, મોહનલાલને૦ નેનકો નજારો મારી મતવારો, ભલાજી મોયે બન હુ મે બસ કીનીરે. મોહનલાલને૦ હસી મુસકાઇ મોહની લગાઈ, ભલાજી મેરો હરવાલીનો છીનીરે. મોહનલાલને૦ અવધ પ્રસાદ કહે નાથકી સંગે, કહત રાધે અંગો અંગ ભીનીરે—મોહનલાલને૦

રાધા રાની તું મુખસે બોલ, કાંઈ મોસે ચુક પરી—રાધા૦ સઘલી રેન મોએ તલપત બીતી; હસ હસ ઘુઘટ ખોલરે. રાધારાની૦

નેનાં લગાએ કહાં જાએ મોરા જીયરા—નેનાં૦ ચંદા જેસા પીઊ મીલેરી સુરજ જેસા તેજ, બીજલીસી મોરી નનંદ મીલી રે, ચમકત ચારે દેશ—જીયકા નેના૦

પદ રાગ ઠુમરી.

આજ બંગલમેં ઘુઘરૂ બાજે—ટેક.

વૃંદાવનકી કુંજમે બંગલા, તીહાં રાધા શામ બીરાજે—આજ૦
બાજત મૃદંગ ગાવત ગોપીજન, તાતા થૈ થૈ હોતસમાજે—આજ૦
નાચત શામ સુંદર રાધકા. નીરખતે રતી પતીલાજે—આજ૦
પ્રેમાનંદ ઘનશામ સુંદર છબી, અનીલોકીત દુખ ભાજે—આ૦

ભલાજી મેરા જીયા અધીક અકુલાય, આલીરી બીનુ આલમવા
મેરાજીયા—ટેક.
ખાનપાન સુખ સેજ સંતાવે, દેખહું દુખદ સદાય—આલી૦
રટત લગી હે માનું ચાત્રક ખાંત જ્યુ, નેન ન ઝરે ઝરી લાય.
આલી૦
તલફત જીયા ઘનશામ પીયા બીનુ, મીન રહીત જલમાંય.
આલી૦
અતીના શાનંદ ઘન શામનાથ બીન, જીવમે જંપ ન થાય.
આલી૦

ખમાયચી ઠુમરી.

દરસન બીના નેના તરસે—દરસન૦
નાના કરત રહી એક નામની, ચલે ઘનશામ પીયા ઘરસે.
દરસન૦
અવધ કરી એક માસ આવનકી, બીતન ગયે બરસેરે-દરસન૦
બીરહ સતાવે કછુ ન સોહાવે, કરત પીયા મદન કરસે-દરસન
પ્રેમાનંદ તવ પીર સુઝેગી, જબ પીયા આયે પરસે—દરસન૦

ખમાયચી ઠુમરી.

નજરા ગયે બાલમ તોરે અંગના—નજરા૦
વૈદ બોલાવો નાડી દીખલાવો, લાખ રૂપેકી મોરી હીરા ક
ગના—નજરા-
સોનેકી ભરાયાં મોરા હીરા કંગના, તોરે લાખ ટકા મોરા
બાલા જોબના—નજરા૦

ઊપરની રાહ.

મન હરકોઈ બીજુરીસી ચમક ગઈ, ભલા ચમક ગઈ ચ-
મકા ગઈ—ટેક.
ચંચલ અંચલ બિછુ રત પરિમલ, લટકસે ચટક લગાઈ ગઈ
મન૦
કુન્દ કુસુમ સમ ઉજવલ મૃદલ તનું, પ્રેમકે પાસ ફસાઈ ગઈ.
મન૦
મધુર અધર સેઝ રતિ અમરિત ખાનિ, શાનિ ચલિ લેકિન
પાઈ ગઈ—મન૦
વિલસત હસત વદન છબિ શશિ સમ, મોય મન મોહકો બ-
સાઈ ગઈ—મન૦
નેનકી એન સહ ભ્રુકુબાનકો ઉઠાય, નેનકે બાનકો ચલાઈ ગઈ
મન૦
દ્રગહિસે દેખી તોભી ચિત્રમે આ લેખી જેસી, હોકે અલબેલી
છટકાઈ ગઈ—મન૦
કોહુભિ ઉપાયસે જો પાઈ જાય તો તો ભલી, નહીતો યા
જીંદગી વૃથાઈ ગઈ—મન૦

ખમાયચ ઠુમરી.

જાગ ઉઠી પીયાકો, ભોર ભયે સૈયાં મોરા નહી આએ-ટેક.
દેખા રંગી રંગ રંગીલે, કયા કયા પ્યારેકી છબ દેખલાયે.
જાગ૦
નેનમે મોરે નીંદ નહીહે, જીન નેનમે આપ સમાએ-જાગ૦

ચંચલ મારે પ્રાણ લીયે, સુધ ભુલ ગઇ ભઇ બાવરીયાં-ટેક,
ગોરી જુવાની જોબન રસ ટપકે, ગોલ ગોલ મૃગાનેન રસીલે;
દરસનકો છીયા તરસેરે સજની, અંતરકો મીલનો ભયો ન કઠી
હે—ચંચલ૦

મોહન રસીઆ આયે બગીયામે, ખીલ રહી સબ કલી કલી,
મોહન૦
એક કલી હર નામ જપનકી, દુસરી કલી બોલે અલી અલી.
મોહન૦
તુંહ રસીલે તુહી છબીલે, તુહી ગલેકા હાર મોરાહી-મોહન૦

પીયા પ્યારે ઈતની અરજ મોરી માન—ટેક,
કમકી ખડી તોરે અરજ કરૂં છુ, મત કર ગુમાન,
પીયા પ્યારે ઈતની અરજ મોરી માન.

ખમાચ કાફી હુમરી પંજાબી

સૈયાં તોરે પૈયાં લાગું બૈયા ન મરોર,
અપ ી કહત નહી, સુનત ન કછુ મોરી, દેખો બરજોરી,
ડારી બૈયાં જકજોર—સૈયાં૦ હું બ્રીજ નારી દેખી તોરી
ચતુરાઈ, તોરી ચીત બન લાગી કઈઓ રસો મોરી આલી,
સનદ પાયાસે કછુ બસન ચલત તોરી બીનતી કરત હરદમ
કર જોર—સૈયાં તોરે પૈયાં લાગુ.

ખમાચ ઠુમરી પંજાબી

સૈયાં ન પકડ મોરી નરમ કલાઇ રે—સૈયાં.

કરપ કરપ મોરી ચુરીયાં સીરકાઇ રે—સૈયાં.

અરજ ગરજ મોરી એક ન માની, ચાંદ પીયાકી મે દેતીહુ દુવાઈરે—સૈયાં.

સોરઠ ઠુમરી

એક ચતર નાર કરકર સીનગાર, ખડી અપને દ્વાર

પીયા નીકસ જાય, એક પલક માર, હસમેરા મન લીનો—એક૦

ઠુમરી.

વ્યાકુલ કાં ભયો મોરી સાવરીયાં,
કાં નયેન બહાવત બાવરીઆં—વ્યાકુલ૦
આહા કરતહે સાસ ચડતહે,
તન કાંપ રહા તોરી બાલરીઆં—વ્યાકુલ૦

મુલતાની ઠુમરી.

જનમો જનમ ગુન માનુગી તોરા—એ શાહ.

વસંત રૂતુમાં વીવીધ વીલાસે, પ્રીય પ્રીતમ પ્રીત વધારેરે—વ૦

મોગરો જાઇ જુઇ ચંબેલી, ગુલાબ ચંપો પ્યારોરે—વસ૦

નીરખો આમ્ર કમળ ગુલદાવડી, વેલન વૃક્ષ વીહારોરે—વસ૦

અનેક વૃક્ષો રૂતુએ જણાએ, પલવ પામી અપારેરે—વસં૦
આ રૂતુ મોરક પોતને કીરને, વીરહ અતી અકળાવેરે—વસં૦
તેથી વહાલા વીનતી કરૂછુ, વીલાસ વખ્ત વીચારેરે—વસં૦

બેહાગ ઠુમરી

મુજેહ કોન ઘરસે લાયા યહાં,
બતાવો કોઈ હએયહુ કીસ્કા મકાં—મુજેહ.
સબભી છીડે કોઈ સંગન સાથી,
આજા જોકો અપને મે પાવુ કહાં—મુજેહ.
દીલકા કીસ્કો હાલ સુનાઉ
સર પર મેરે બાપનમાં—મુજેહ

કાફી ઠુમરી,

તુને લાજ ગવાઇ મેરે નામકી,
આદમસે મહોબત કરકે, તુને બટા લગાયા હમકો,
લાનત તુજપર પડે અયે લડકી સઝા હુ મે તેરે કામકી—તુને૦

પરજ ઠુમરી.

સુધ લાગ રહી તોરી આઠ પહર, તન મનકી નહી મોયે ખાક
ખબર—સુધ૦
નીસદીન મોયે કલ ન પડતહે, દીખલાદે ઝલક કહુ એક નજર
સુધ૦

અરજ કરત મોરા જીયરા ડરતહે, દીલ ધરકત દેહ કંપત થરથર
સુધ૦

હરકા પત્તા ઉસ્તાદ લગાદે, બાવરીશી ફીરત હું જીદર તીદર.
સુધ૦

પરજ ઠુમરી

મોરી અંખીયા ફરકન લાગી
કહાં ગયો યાર કીધર ગઈ સખીયાં—અખીયાં—
નેનનમે દીલદાર બસત હે,
એ અંખીયાં અલમાસ પરખીયાં—અખીયાં૦
દેહકુ કતહે જીયા તરપત હે,
મીત લગાકે મજાહ હમ ચખીયાં—અખીયા૦
બલબલ જાઉ મે ઉસ્તાદકે,
બીચ સભાકે મોરી પત રખીયાં—અખીયાં૦

પીલુ ઠુમરી,

નાહી મેયા બોલો અયે શાથા મલા ઝબાન,
જાપર મેરીજાન મેયા હે કુરબાન,
રહેતા હે આઠો પહેર હરદમ ઉસીકા ધ્યાન—નાહી૦

જીલ્લા.

બેદરદી મારા સઈયાં, કીઉ મરોરી બઈયાં—બેદરદી૦

રશકે, મશકે, કશકે, શબરંગન વાલીનો જાએ,
કર જોરૂપરૂ પઈયાં, એ મે નહી જાનુ સઈયાં,
કીઉ મરોરી બઇયાં—બે દરદી૦

મોરા સઈયાં બશે પેલે તીર, નદીઓ કાએકુ બેરન ભઈ,
મોરા સઈયાં, નદીઆ જો ઘેરી વારી નાવ પુરાની, કીશબી
ધઉ શરગી પાર—નદીઓ૦

બોલો કીઉ નઇ રાજ પપઈયાં, પામી દરે મોરા જીયા.
બોલો કીઉ નઈ રાજ૦ શાજીબી બોલે શીકારીબી બોલે,
બોલે માજની રાત, પપઈરા પાપી દરે મોરે જીયરા૦

મોરા પીયા પાએ આની ચાંદની રાત—મોરા પીયા૦
ચાંદની રાત ચીત કરહે મોહો તારેનીર હીરાની માએ આની
ચાંદની રાત—મોરા પીયા૦

રાબો હમારો મન આશા દેદે—રાબો૦ કાચી કલી કચુ
નારકીહે, કાચા બોલન બોલ, હમ પરદેશી બાવરારે,
હરા હરા ગુગત બોલરે—રાબો૦

૭૮ ઝીંઝોટી

કયેસી ઝલક મોહે નજર આઈ, મોરે નજરોમે પીયારી સમાઈ.
કયેસી૦

ન્યાઝરી કેસી બેઠી સુગરવા, બાવલા મોહની સે બનાઈ—કયે૦
યેસુર મોહયા ચંદર મુગટહે, દેતા મુખડા હે કયા ચમકાઇ
કયેશી૦

લુટ લીયો મનકો એક નજરશે, મોપે છુટેહે હમરે હવાઈ-કયે૦

૭૯લા બરહુનસ ગજલ.

ખબર લે અયે મસીહા તુ કહાં હે—અ રાહ.

અજબ યે ઇનકે લાબે આસમાંહે,
કહાં હમ શીર ઓર ભાઈ કહાં હે—અજબ૦
જુદા હયે ગરચે હમ સીરા તુમારી,
નહી ફુરકત કીસીકો જાવે દાંહે—અજબ૦

૭૯લા પીલુ.

બે દાદ મુજે યાદ હયે વલાહ તુમારી,
યુસુફકી કસમ અબ ન કરૂ ચહા તુમારી.
લીલા કલમ શરમેંઠે કુચેશો નીકાલો,
બજારમે હમ દેખતે હે રહા તુમારી,
આરકકી મુરાદ આઇ રકી બોંકો અલમહો,
જાવે જો સવારી કબી દરગા તુમારી.

નેના લગાએ જાલમજોર, શીપાઇઆં સઇયાં—નેના૦
દુર ગયે મોરી ખબર ન લીની, મવલાં મેલાવેજી બહારવે.
નેના૦

ગોરી તેરા નેના બડા દગાબાજરે, ગોરીકે નેના અજબ રસીલા, સઇયાં રખે રખવાળરે—ગોરી૦

જીન માને મોરા એ બનસી કીને બજાઇરે, જીન માને. બીનરા બીનકી કુંજ ગલનમે, કીન શોક ન શીકલાઇરે-જીન૦

અજી તુમશે કોન બલાથ લગાવે, સાસુ મોરી દુતી, નનંદ મોરી બેરન, છોટા દીયરા તુમસે દીલ લગાવે—અજી૦

મારા જીરા જલા દીનારે, બાકે પુતલીઓકે નેન બરે, ચાતુર જીરા જલાદી મોરે, સાસુ મોરી દુતી નંનદ મોરી બેરન, છોટા દીયરા શીકા દીનારે—મા૦

બાલમા નેનાં લગા કહાં જાએ, શગરી રેન મોહે તલપત બીતી; સાસ સુનેગી મારે, બાલમા નેના લગા કહાં જાએ.

અરી મોરી લાલી સુંદર ભીગો જાએ, રંગપર જુદ પરી. મોરી૦ આપીઆ ગરજે આપીઆ લરજે. અરી મોરી શુકા બદન ભીગો જાએ. રંગપર જુદ પરી—મોરી૦

અરી કોઇ આવે પકર લીઓ જાએ, ફીર તુમ કયા કરોગે.
કોઇ આવે૦ કાત ઉપર કોતરીરે નીચે ભર દરીઆવ, દરીઆ
એની મછલી આવે કોઇ ફંદે લગા લીઓ જાએ—ફીર૦

ઉમર મેરી બારા બરસકી, સઇયાં ચલે [illegible]—ઉમર૦
ભરજોબ રહી બરજો નહી માને, લડત ભએ મોરી જાન
ઊમર૦
હમારા સઇયાં આન મીલુગી, દઉંગી મે મોતીયનકો હાર—ઉ૦

———

દમ દદ ગરીબોકુ માર દાલારે, દમ દદ. સુની ઓરી મોરી.
બન ગરી પરોસન મારા શો મારા નીકાલ દારારે—દમ દદ.

નેનાં નીંદુ ભરે મત વાલે, નેના૦ ભરભર પેઆલે, પીઆ
મત વાલે, બીચમુ રંગીલે છબીલે ખરે—નેના૦
શેજ બીછાઉ, ખુશી પરે તે લાગુ ગલેરે—નેના૦

સાવરા મેરી ગલી મત આરે, સાવરા. મેરી ગલી કે લોક
બુરેહે, કોઇ દાલે ગલે તુજ ફાંશ—સાવરા.

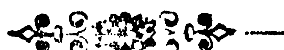

મેરી આલે જુલનીઆ કૈસે કરૂ રામ, મેરી આલે.
બાદલ ગરજે બીજલી ચમકે. સારી દુનીઆં જોબનાકી ધુમ
ધામ નાકબી નથનીઆ. કૈસે કરૂ રામ—મેરી આલે.

ગોરી તેરે નેનોને જાદુસે મારા. ગોરી૦ ભર ભર અંખીયાં
ફુલ્લા પેને, આશકભી હોવે દેવાના–ગોરી૦

બોલીઅન બોલે નાદાન મે વારી જાઉ. થારે પોક રહુ રગજી
રગજી—બોલીઅન૦ સોનાકી થારીમે ભોજન કરોછો–જમતા
કીઉ નહી નાદાન–મે વારી જાઉ૦
સોનાકે ગરવા મે જમતા જલપાણી, પીતા કીઉં નહી નાદાન
મે વારી જાઉ૦

છલબલ નહે નહે ન જાણુ બલમાં કહા સખી–છલબલ
હમસે પ્રીત લગાકે સઈયાં, કીઉ ન કરતાં પ્યારરે૦ ગુગતકે પટ
ખોલો દખો છલબલ નેહ ન જાણુ બલમાં૦

ચલી છુમ છુમ કરે કરે કોઈ દેખો નીજારા કરકે—ચલી૦
ઈઆર ખરા દીલદાર, બનાવે ચલી લીપક જપક પાણી
ભરકે—કોઈ દેખે નીજારા કરકે—ચલી૦

તોરી મોરી નઈરે પીછાન૦ મારા રસીઆ બેદરદી બાલમ.
તોરી૦ રેન ગુમાઈ પીયાસો તનકે સંગ, દેખા દેખા તુમારા
ઈમાન: મારા રસીયા બેદરદી બાલમ—તોરી૦

નેનાં લગેસો પીયાસે- નેના૦ દીની દીનીરે સાવરીઆ મોએ
ગારીરે—નેના૦ ગારીબી દીની મોએ ટોનાબી દીના. ગારી
લગી મોએ પ્યારીરે—નેનાં૦

લગારે બીરજનારીસે નેનાં લગે—લગારે. ગોરી ગોરી બઈઆં, હરી હરી ચુડીઆ કંગનાસે મોતી ટકે ટકેરે. બી.રજ નારીસે નેનાં લગે—લગારે૦

તોરી છોટી ઉમર બાંકે નેના. તેરી૦ ચાલ ચલે જેસા મોરલાઈ નાચે, બોલી બોલે પોપટ મેનાં—તેરી૦

મોરી ગઈરે નથનવાંકી ગુંજ, કુવનપર ગીર પરીરે-મોરી૦ નહીં ઓર નહી કુવા પની ભારન, નહીરે જોબનવાકી રીત. કુવનપર ગીર પરીરે—મોરી૦

પીત જોરેકી લાજ રખો સઈયાં પીત જોરેકી૦ પરદેશાવા મત જાઓ રંગીલે, હાથ જોરૂ તોરે પરૂ પઈયાં-પી૦

ખમાચ દાદરો.

હેઇ મેંતો બાવરી ભઈ પીયાકી શીખ ન માની—બે વાર નદી નાવન ગઈ એકલી, રસ્તેમેં મીલે પ્રાણ નાથ, ઉને મારો પોંચોજી પકડો, ઓર ભીડી એક બાથ—હેઇ૦

દાદરો.

સઈયાં કે કારન ભઈ હું બેરાગન—બેવાર.
અપને સૈયાંકુ મેં ઢુંઢન નીકસી, પીયા મીલે તો મેં હુંગી સોહાગન—પીયાકે૦

ખમાચ દાદરો.

આવત મોરે હરી, આવત મોરે હરી, આલીરી મોરે મદનજી ગોપાલ. જાકી આંખલાલ દેખ. બદન ગોરોરે—આવત૦

સોરઠ દાદરો.

નીસદીન મોરી તલપ તલપ જાત સખીરી. એજી જાત સખીરી—નીસ૦

સાવરી સુરત મોહની મુરત, ચંદ મુખીરી, જસ દીનસે પીયા ગયે મોહે કલ ન પડેરી—નીસ૦

ખ્યાલ.

અબમે બેર ચેનસે સોઈરે—સઈયાં રાત તોરે ગલે લગાકર બરેચેન૦ શઈયાં હમારો સરફ નાદાન. અજુઅનસે મુખ ધોયેરે. રાત પીયા મોરે ગલે લાગકર—બરેચેનસે સોઈરે૦

એ વાંકા ધુડન જાઉ, ગલે લગા પીયા પાઉં એસો વાંકો ધુડનજાઉં૦ જોગન હોકર બનબન ધુડું. અંગભભુત રચાઉં ગલે લગા પીયા પાઉ—એસોમે વાંકો ધુડન જાઉં૦

સાંઈ તેરા ભાલા કરે બાંકે નેનુવાલીઆ—સાંઈ૦
સાવલી સુરત રસભરી મુરત ચાલ ચલે મત વાલીયાં—સાંઈ૦

દેશ કોઈ સહીકુબતા દીજોરે, મેંતો લઉંગી જોગનીકો બેસ.
દેશ૦ શાએ અમા પીયા મનકે ભવનવા, મથ દર ગુનીર
માએ લીઓ જાએ. નજબ મોરીરે--દેશ૦

મારૂજી ચાંદની રાત સેજરીયાં કીઉં ન ચાલો—મારૂજી૦
ઉમી ઉમી બરે ગાનેની અરંજ કરે છે, લાદીજીરા ગોરેગોરે
ગોલ, સેજરીયાં કીઉં ન ચાલો—મારૂજી૦

હોજી મારા રાજ ઓનથ નીદા મોતી મારો મનનીકો લાગે
છેજી—હોજી૦ નથની મંગાદે ઓર છોટી લા દે જુમખા
ગરાદે—હોજી મારા રાજ૦

આપન દીલકી આપહી જાને, કોઈ નહી સાથી હમ દાવે,
દુનીઆ દોલત માલ ખજાના, સદા રંગ મન મનાવે-આપ૦

કોઈ નહીં સાતી દમદાવે, અપને તનકી આપની વેરે-કોઇ૦
દુનીઆ દોલત માલ ખજાના, સદા રંગ મન મનાવે. અપ
ના તનકી અપની વેરે—કોઈ૦

જીઆકી લગીરે કીઉકા જાને, દઈઆં જીઆકી.
જો તન લગે વારી સોઈ તન જાને, બેદરદોકી બલા જાને
દઈયાંજી આકી૦

મેતો પાર ના જુલાઉ બાલ કનઈઆકું મે પાર ના જુલાઉં
અગર ચંદનકા પાર ના ઘડાઉ, રેશમકી દોરી લગાઉં,
મેંતો બાલ કનઈઆંકુ પારના જુલાઉ.

નાછુઓ નાછુઓ નાછુઓરે, મોએકું નાછુઓ નાછુઓ૦
સઇઆં મોરા છઆ દરે મોકું, સઘલી રેન મોએ તલપત
બીતી, આશક આશક કરે તુમો બેઠા પરે—મોરેકુ નાછુ૦

અકીઆં ઉલસાની ચલોસો રહીએ દીલજાની,
અંખીઆં છબપર પલંગપર પચરગત કીઆ, ઉપર ચાદર
તાની. ચલોસો રહીએ૦ અકીઆં ઉલસાની૦ હલવેસે હલવે
પાઉં ધરોપરે, જાગેગી મોરી જેઠાની—અંખીઆં ઉલશાની૦

મારૂજી આજ રંગીલી રાત, મારૂં મન તો કેસે સમજાવું
પાણ—મારૂજી૦ આપ રંગેલી વારી સેજ રંગેલી ઓર રંગેલો
તારો સાત—મારૂજી૦

તોરે ગોરે મુખકી બાત ગોરીઆ મીઠી લગતહે—તોરે૦
ચંદર સરોખો તારો મુખડો બીરાજે, ઉજલી બતીસી ગોરે
ગાલ. ગોરીઆં મીઠી લગતહે—તોરે૦

તેતો મને ઠગી મારોરાજ, હું જો સોતીથી સેજ પલંગપર
સુતરીનું આન જગાઈ મારો રાજ—તેતો મને ઠગી૦

ફકીરા મોચે ગારી દીનો જાએ, કોન ગલી દોનુ છોરા—ફકી૦
ગારીકી ગારી તોનાકા તોના, ખઈઆં પકર મુશકાએ—ફકી૦
નામ ન જાનુ ઠામ ન જાનુ, તું તો કોન મુલકકે છોરા-ફકી૦

સૈયાંકી લગીસે કહુ કાજાને, દેખા જીઆકી લગીસે. કહુકા જાને, ઈશ્કત લાગે વારી. સોઈ તન જાગે, બે કદરોકી બલા જાને—વેઆરો આકી લગીસે—કહુંકા જાને૦

જાને મે ન પાયારીમે, વારીઆં લોકો ગજરા૦ ગજરા લે ગયા વારી, ગજરા લે ગયા ચોર, સોતીથી મેં નીંદ કીમતી. ગજરા લે ગયા ચોર, જાને મે ન પાયારીમે૦

મારૂજી મજને કાંમણુ કીધાં રે—બેવાર.
હમેરે ગયાંતાં જલભર જમનામે નાવારે, તે દીવસની લાગી છે હમને માયારે—મારૂજી૦ મારૂજી મારી બાહલી મોહીરે ફારી છે, મારી અતલસ ચોળીરે—મારૂજી૦ મારૂજી રાતનો પહોરો લાગો છે માંરા હુઈડામે ચોલોરે—મારૂજી૦ મને મલયામે હતા ન રસીયાંનો સ્વામી રે—ગોપીઓ સરવે આનંદ પામીરે—મારૂજી૦

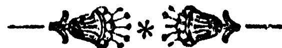

મત કર માન ગુમાન, મોરી રાજની, એ દીન તેરો સદ

રહેગો મોરી આલી—મતકર૦ ધન જોબનવાર માલ, ખ જાના, આખર મોત નીધાન—મોરી સજની મતકર૦

મે ન ગઇ છોતી નનદી ગઈ, રાત બગીઆમે બાલમ, લીંબુ નારંગીકી ચોલી ચોલાઈ, અચરો પકર મેં તો કરૂંગી સાડી. રાત બગીઆમે બાલમ—મે ન ગઇ૦

જો તેરા દીલ હમસેં ખફા હે, તું બી ચલજા હમારા ખોદા હે, જો તેરા દીલ નેકી તુ કરલે, શંગ ચલેગી અજલકા ફરેસ્તા શીરપે ખડા હે—જો તેરા૦

રંગદેરી હમારા સાલુરા, સાલુકી રંગાઈ કીઆ કુચમાગે. તોરો મન માને સોઇ લેરી, રંગ દેરી હમારા સાલુંરા.

સાએ બાજી મોસે બોલો, બોલો કીઉં નહી રાજ,
કઈ મોસે છુપ કરી બોલો- સાએબાજી૦
રૂપ જોબન ગુન ખોલો બોલો કીઉં નહી રાજ.

હોરીઆ.

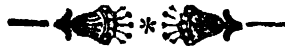
શાવરા મત મારો પીચકારી—શાવરા મત૦

મત મારો મરજાદ મું રહીઆ મેં હું કન્યા કુમારી, તુમહો નીરલજ મેં નહીં એસી, મુખસે દુંગી ગારી; જેતી હોગી તેહારી—શાવરા૦

પરનારીકો પાલવ પકરે!, મોહન મનમે વીચારી,
માત પીતા તોરે વૃદ્ધ ભયે હે, રાજ કનશકો ભારી;
કહું એ સબ વીસ્તારી—સાવરા૦
એસી હોંસ હોવે જો મનમે પરણો ન ઉતમ નારી,
જાકે પઠાવો જસોદા ઘરકુ હજી, હજી હું મેં બાલ કુવારી,
ઢુંઢત વર માત હમારી—સાવરા૦
ખેંચ પકર મોરી નવલ ચુંદરીઆં જીવન જોરસે ભારી,
સુરદાસ પ્રભુ અબ કહાં જઇએ, આન મીલી વ્રીજનારી;
પીતાંબર લીનો ઉતારી—સાવરા૦

રેન રેહ ગઈ થોરી, રામ છાંડો બઇઆ મોરી—રેન૦
અપનેરે અપને મંદીરસે નીકશી, કોઈ સાવરી કોઈરી
અબકો ફાગમે ફગવા હુંગી સુરત પેછાની મે તોરી શામ
છાંડો બઈયાં મોરી. રેન રેહ ગઈ થોરી૦

મેતો દેતી હું રામ દુવાઈઆં, છેલાજી નડારો રંગ હોરી.
મેતો દેતી૦
એરકજી બાર મોહે સબરંગ ડારો, પત મોરી રામ રખઈઆં.
મેતો દેતી હું રામ દુવાઈઆં.

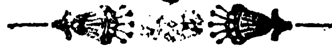

ઈઆં બ્રીજમે કોઈ ખેલ ન જાણે, ગોકુન હોરી ખેલાવે,
આ બ્રીજબે૦ અંચરા પકર મોરી બઇઆં મરોરી, કંઇ કંઈ

દરાત ચલાવે, રાયભી રોવે નીંદભી ખોવે, અપનો ભેદ ન બતાવે—ઇઆં બ્રીજમે૦

કૈસે ભરન જાઉં પાણી, સાવરો કૈસે ભરન જાઉં પાણી.
મોહે બાચ મીલે માહાદો બનકો—સાવરા૦
કુવે જાઉં તો ર્કીચ લરત હે, જમના જાઉ પીચકારી,
ગોકુલ જાઉતો રંગમે ભીંગત હુ, એરી ભઇ મતવારી–સા૦

તોરો અછરા સંભાલ જોબન માધુ માતીના—તોરો૦
એક બરસકે બાર મહીને, મરાત મહીના ફાગનકા,
જોબન માધુ માતીના. તોરો અછરા સંભાલ૦

જાને મન જાનારી, રંગ હોરીમે બારી—જાને મન૦
રંગ જોબના મોએ મારે, ખુશી ઘર શાદી,
રંગ હોરીમે બારી—જાને મન૦

ગારી દઉંગી લાલા મેતો ગારી દઉગી, મેતો ફાગણમે ગારી દઉંગી. ચુવા ચંદન ઓર અરગજા કેશરકી પીચકારી મેતો ફાગણમે ગારી દઉગી.

કોણ ખેલે મોસે હોરી કનયા બારબારકી રામ દુહેઓ, કોણ ખેલે૦ બીંદરા બીનમે કશાંબ ખીલેઓ, અબીલ ગુલાલકી ધુમ મચાઓ—કોણ ખેલે૦

મત ડારો પીચકારી રે મેંતો સારી ભીંજ ગઈ. મતડારો૦
ચુવા ચુવા ચંદન અત્તર અગરજો કેશર ગાગર ઘોરીરે.
મેંતા સઘરી ભીંજ ગઈ—મત ડારો૦

ફાગન કે દીન ચાર-સખીરી, આપનો બાલમસેં
માગેશો દેઉંગી—ફાગન૦ હીરાબી દેઉંગી મોતીબી દેઉગી
ઓર દેઉંગી દો લાલ, સખીરી અપને બાલમસે માગેશો
દેઉંગી—ફાગન૦

ગાડો રંગ જમાઓ શઈઆંને પીચકારી બનાઈ,
ભર પીચકારી મોરે અંગપર મારી, ભીંજ ગઇ તન સારી,
સઈઆંને પીચકારી બનાઇ—ગાડો રંગ૦

સુન સુખ ગાગર લે ચલી અલબેલી પનહારી—સુન૦
અચરા હમારા છોડ દો પીતમજી, ગુંગતમેકછુ કેહે ગઇ.
ચલી અલબેલી પનહારી—સુન સુખ૦

બાંકે મીરજાને ધુમ મચાઈ, ઢાલ તલવારોરી ખેલુંગી હોરી,
સાવરેશો ખેલુગી હોરી૦ ગોકુલ જાઉંતો રંગ પડતહે,
મથુરાં જાઉં પીચકારી, કાસી જાઉં તો કીચ પડતહે, એસી
કીના બરજોરી—બાંકે૦

ઇતની અરજ મોરી સુન રે નનંદીઆ—ઇતની૦
શાશકી ચોરીથી મે ખેલી હોરી, ભીંજા ડારી રંગમે કુતુબ
મોરી અંગીઆં. ઉગલી પકડ મોરી બઇઆં મરો[illegible].
ઇતની૦

હોરી રાગ ભેરવી.

ગુલાલ મોરી આંખમે સાવરા ખટકે, જીયરા ભટકે નેના અટકે—મોરી આંખોમે૦ ઉમંગ જુવાની રંગ સાવરો, મોરી છતીયનપર રસ ટપકે—જીયરા ભટકે નેના અટકે. મોરી૦

હોરી રાગ ભેરવી.

હેરી કાંઇ ઉલજે શામ કુંજનમે, મે તો ઢુંઢ ફીરી માધુ બનમે,—હેરી કાંઇ૦ એસા જતન કોઇ બતાવો સખીરી જો પીયા આવે ફાગનમે, ફગવા મેં લઉંગી જબ જાનેઆ દઉગી ઓઇ બાર બાર મેરે મનમે—હેરી કાંઇ૦

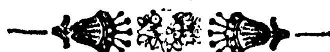
હોરી કાફી.

સ્યામ મોહે ચોરી લગાઇ, એસી હોરી ખેલાઇ—સ્યામ૦
ખેલત ગેંડ ગીરી જમુનામે, કીને મોરી ગેંડ ચોરાઇ;
હાથ ડાર અંગીઆં બીચ દેખું એક ગઇ દાપાઇ—સ્યામ—

હોરી રાગ કાફી.

ઝટકે ઓ મારો ચીર મોરારી—ઝટકેઓ૦
કેસર અંગીઆ કેસર બંદીઆ, કેસર માટ ભરોરી,

રેશમ બંધ કુચનેક ટુટે, તો ગુરગઇ કોરકી થારી;
એસો તુ અનોપમ ખેલારી—ઝટકે એ૦

૫૬ રાગ ગોડી.

આવો મત મેરી ગલી દિલદારવે.
જોતું આવે છેલા મોરી ગલીયનમે, મારૂંગી નેનો દામારરે.
આવો૦
ચાતુર હોય તો ચેત કેસરકના, લગેગી નેન તલવારરે—આ૦
ઇસ્કકી અંખીઆ ઓરકુ લગે નહી, લગે લગા જહાં પ્યારરે.
આવો૦
કહે દયાકો મીતમ તોરી માધુરી મુરત, તુમેરો સીરકો સર
દારરે—આવો૦

ઉડ જા પંખેરૂ દીનતો રેહુ ગયા થોરા—ટેક.
સાંજ ભઈ દીન આથમ લગા, પંથી કરે બસેરા
ચલજા પંખેરૂ.-ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા, ચીડીઆ રેનુ
બસેરા-ચલ જા પંખેરૂ૦

તોરી નગરીમે ભોલા જોગી આયા—તોરી૦
કાનકે બીચ મુદરા, શસે બીચ સેલી,
ઘર ઘર અલેક જગાયે—ભોલા જોગી૦

સાંજ પડી હો કલીઆ બુડન લાગી—બેવાર.
ચંપાગી બુડા વારી ચંબેલીબી બુડી,
ઓર બુડી ફુલવાડી–કલીઆ૦

પદ રાગ બેહાગ

કહાં રે ગુમાઈ સારી રાત, પ્યારે બાલમારે, કહાં ગુમાઇ સારી રાત—ટેક.
સઘલી રેન મોરી તલપત બીતીરે, ભોર ભયે આયે પાશે–કહાં૦

રામા મોરી રે ગાગરીઆ ફારી રે, દેખો દેખોરે તુરકવાને કીની બરજોરી—રામા૦ મે જલ જમના ભરન ગઈતી, બીચ ડગર મોસે કીનીરે, ચલ છાંડરે આલમ તોરી નેકી દુવાઈ મોસે કીની ચતુરાઇ—રામા મોરીરે૦

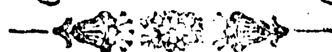
મોહે પ્યારી લગી સુરત તેહારી, મન મોહન તુ મુરખ અનાડી—ટેક.
તુમ તો મોહનરે અપની ગરજકો, મેબી રહુન મદમાતી. મુરખ૦

નગર બતાય દીજોરે મેતો ભુલીરે લોકો–ટેક.
રેનતો અંધેરી કાલી, દુજો કોહુન સંગ સાથી,
મેતો બીહુકી મારીરે—નગર૦

બેહાગ ગજલ.

હયેરાં હું મે યે દેખની સલમાત કયા કરૂં,
આતી નહીં હે અકલમે કુચ બાત કયા કરૂ—હયેરાં.
દીવાના બન ગયા હુ હીકાયાત કયા કરૂ,
દાલત યે હાત આઈ હુયે હાત કયા કરૂ—હયેરાં૦
સમસમ ખુજી મુજકુ હુયે. એ કીસ્મતસે મીલ ગઈ,
દરવાજા કયા ખુલા મેરી તગદીર. ખુલ ગઇ—હયેરાં૦

રાગ તીલવંડો

મારૂજી ચાંદની રાત. સેજરીયાં કયુ ન ચલો મોરા રાજ—ટેક.
ઉભી ઉભી મૃગાનેની અરજ કરેછે, લાગો જીયરા ગોરે ગોરે
ગાલ—મારૂજી૦
ચાંદની રાતે ચીટક રહેતારે, ભોર ભયે આયે પાસ—મારૂજી૦

રાગ કનડો ખ્યાલ.

બદન દેખ લાલકો (ર) સાવરી સલુણી રાધે ભામ—ટેક.
એક ટક ચોટ કીની, નેનન સ્યુ ઘાયલ કીનો ઘનસ્યામ—બદ૦

રાગ અડાણો.

ગુલજારી પ્યારી ઇતની અરજ તુ માન—ટેક.
ગજ ગામીની એ મૃગનયની, ગાવત રાગ સોહાગ—ગુલજા૦
ગુંગટમે ગોરી મન બસ કીનો, ઘનમે ચંદ્ર છુપાયો—ગુલજા૦

રાગ દેસ તાલ ઠેકો.

મારા પીયુ પરદેશવા, એ સ્યામ મારા પીયુ૦
જંગલ વાસબ ફુલન લાગે મોરી સ ગકી સાહેલીઆં,
ખેલન આઈ-જાગે એ ભાગ્ય હમારો—મોરા૦

રાગ કેદારો.

પ્રીત કરય પ્રીત કરય પ્રગટ પરીબ્રહ્મસુ, પરહરય અવર પંપાલ પ્રાણી, પ્રોક્ષથી ભવં તણો પાર આવે નહી, વેદ વેદાંત કહે સતવાણી—પ્રીત૦ કલ્પતરૂ સરવનાં સંકલ્પ સત્ય કરે, પાંસે જઈ પ્રીતસુ સેવે જયારે તેમ જે પ્રગટ પુરસોત્તમ પ્રીસસે થાશે હરીજન તત્કાલ તારે--પ્રીત૦

રાગ સોહેણી.

એરી જસોદા તુસે લડુગી લડાઇ, તોરે કુવરને ધુમ મચાઈ-ટેક કાહુકી ઊચક ગયો દધકી મટુકીઆ, કાહુકે સીરકી ગાગર છલકાઈ, બીચાણર મોસે રોકત નવટર, ચાંદ હસત પ્યારે બ્રીજકી લુગાઈ—એરી૦

રાગ બીભસ તાલ ઠેકો.

અબકર છોડા મોરા, સાસ નનદ મોકુ લડેગી—અબ૦
સારી રેન મેં તુમ સંગ જાગી, અબતો મોરી પત ન રહેગી
અબ૦

રાગ આશાવરી.

મોરે પીયાકી બાત મે કહું સખી કેશો—મોરે
મે જાનતી કછુ આપ મીલોગે, પ્રાંહ્ય ચરેકી રખો લાજ.
મોરે૦

આશાવરી દીપચંદી.

કરલે સીનગાર ચતર અલબેલી, સાજનકે ઘર જાનાબી હોગા.
ટેક.
લાજકી ચુંદરીઆં મુખપર ડારે, એ મુખ પીયાકું બતાનાબી
હોગા—કર૦
માટી હોડના માટી બીછાના માટીકા શીર નાયાબી હોગા.
કર૦
વાંહી તેરા મક્કા વાહી મદીના, વાંહી તેરા પીયાકા ઠીકાના
હોગા—કર૦
નાલે ધોને કપડે પેને, ફીર તેરા વહાં આનાબી હોગા-કર૦

રાગ શારંગ.

માનોજી માનો મોરી બાત,
રસીઆવે માનોજી મોરી બાત—ટેક.
કાનમે મુદરા ગલેમે સેલી,
હુંબી ચલુગી સાથ તોરી—માનો૦

રાગ સીંધુ.

ડગર મોરી રોકે સ્યામ બનારી, અગર છૈલા નંદકો બીહારી ડગર૦ મેંતો મનકો માર બેઠીહું, ઔર હોવે દ ગારી સગીરી. મેંતો ઉનસે હારી—ડગર.

રાગ મુલતાની ઠુમરી.

બતાદે સાનુ પંજાબ કીત ગી હે દુર—બતાદે
પંજાબકી આખીઆં છોટી છોટી છતીયા
દીલ તરપત દીન રતીઆંરે—બતાદે૦

ઠુમરી ગત નાચની.

નેનન તોરી મત વાલીરે—નેનન૦
મધવાકી ભરી મધવાકી પ્યારી હે-નેનન૦
ટપક પડત મુખડેસે જોમનવા, વાકી ચાલ નીરાલીરે-નેનન૦

રાગ ધનાશ્રી ખ્યાલ.

ભટકત કોણ ફીરે, ગોશાઇઆ મેરા ભટકત કોણ ફીરે.
ઘટમે ગંગાવારી ઘટમે જમુના, તીરથ કોણ—ગોશાઇઆ૦

રાગ ધનાશ્રી.

પ્રભુજી અમને સાહે થજે કીરતાર, સાહે થજે કીરતાર-પ્રભુ૦
દુઃખશાગરમાં બુડીએ અમેતો, સહાય કરો કીરતાર-પ્રભુ૦

અંતર જામી અવીચળ નામી, તુજ રચનાનો નહીં પાર.
પ્રભુ૦
ફળી પોતાનો મહીમા વધારવા, દુઃખી કરે નરનાર–પ્રભુ૦
વીનય પુરવક માગી લઈએ, વરત મંગળ જયકાર—પ્રભુ૦

રાગ મનપસંદ.

જીયરા જીયરા લગાય લીનો જાય—ટેક.
હરેહરે બાંસકી કટાયે બાંસુરીઆરે,
હેજી કોઈ બાંશરીઆં બજાય લીનો જાય—જીયરાં૦
હમારે તલાવકી જીણી જીણી મછલીઆરે,
હેજી કોઈ ફંદા લગાય લીનો જાય—જીયરા૦

હજીરા મેરા કાનકા મોતી, કાનકા મોતી કાનકા મોતી–હજી.
એ મોતી મેરા લાખ ટકેકા, ધરછીપનપર સોતી–હજી.
એ મોતીમે કીચ ભયો હે, જમુના જમુનાપે ધોતી–હજી.
એ મોતી મેરા ઢુંડકે લાવે, આધા જોબન ઉસે દેતી–હજી.
અગલે બજાર મેને મોતી ગુમાયા પીછો બજાર ખડી રોતી–
હજી.
મોતીકે બદલે મોતી મંગાદે, મોતી બીના નહી સોતી–હજી.

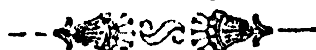
સીપાઈ હોલા રેન જગાઈ, મોકું નીંદીઆ લગનદે જરા–ટેક.
અગલીકું આવે પીછલીકુ જાવે, સારા જોબન છીના લીનો
જાયે—સીપાઈ.

ઉમર મેરી કેસી કટે બાલી, ઉમર મેરી કેસી કટે બાલી,
પીયા મેરા પરદેશ—ઉમર૦ એક તો મારે પીયાકી મારી,
દુજે રામને બચાય ડારી, તીજે લછમન કર દેતા નારી,
ચોથે શેજ કાલી, બાગકા નીકલ ચલા માલી—ઉમર૦

ગરબીઓ.

તુજ બીન મેરી કોણ ખબર લે, ગોવરધન ગીરધારીરે-તુજ૦
મોર મુગટ પીતાંબર સોહત, કુંડલકી છબ ન્યારીરે—તુજ૦
ભરી સભામે દ્રોપદી ડારી, રાખી લાજ હમારીરે—તુજ૦
મીરાંકે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણ કમળ બલહારીરે—તુજ૦

રામજી આઈ ઓધા બારોરે—સરદાર હમારો.
દશરથ સુત કૌશલ્યા નંદન, સીતારો ભરથારોરે—સરદાર.
રામ લક્ષમન ભરત શતરૂ ધન, દશરથ રાજ દોલારો—સરદાર.
કીરીટ કુંડળ છાર બીરાજે, ધનુષ્યબાણ કર ધારોરે-સરદાર.
તુલસીદાસ પ્રભુ તુમેરે ચરણપર, ઓધારો અધીકારોરે-સરદાર.

જાંમે જસોદાસે કહીઓગે, કનૈયા મોસે ગારીરે દીની (૨)
ગારીબ દીના મોરી ગાગર છીની, મોલીસે ઉલકૃત કીની-ક૦
હાથે બાંસુરીઆ ખાંધે કામરીઆ, સાવરી સુરત ભીની ભીનીરે.
કનૈયા૦

કાના સુણોને બાત હમારી, મોરી બૈયાં ન પકડો મોરારીરે. કાના૦

પીયુ હમારો છેરે નઠારો, સાસુ ભુંડી ને કપટી છે સસરો,
હું તો પરઘરની છુ નારીરે—કાના.

લાજ મુકી શું થયા નઠારા. મારગમાં રોકો છો શુ સારા,
મારગ મુકોને પ્રાણ પ્યારા—કાના.

રાગ ઠુમરો.

દુસરો કોન સુખદાઈ શામ બીના દુસરો કોન સુખદાઈરે,
ધીરજના સુતકી ઉરધારી, અચળ પદ દીયો આઈરે,
જુઓ જળમાંહી પકર્યો ગજકું, છીનમે લીયો છોડાઈરે—દુસરો.
પ્રહેલાદકી અતી પીડા પીછાની, પ્રગટ ભયે સ્થભ માંહીરે,
હીરણ્યકસ્યપ મારયો હરીએ, નૃસીંહ વેશ બનાઈરે—દુસરો.
પાંડવકું લાખા ગ્રહ જયારે, ત્યાં સુલીને બચાઈરે,
પંચાલી કે ચીર પુરનકું, વીર તજી આયે ધાઈરે—દુસરો.
જયાં જયાં ભીડ પડે ભકતકુ ત્યાં ત્યાં હોત સહાઈરે,
દયાનંદકો નાથ દયાળુ, ભજો ભાવ ઉર લાઈરે—દુસરો.

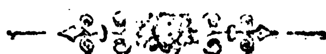
ગરબી.

મને ભુલી ગયો છે મારો છેલઠોરે, જુઠી જુઠી કાનુડા તારી
પ્રીત મારારાજ—ભુલી ગયો છે.

મને નીંદ્રા ન આવે સખી કેમ કરૂ રે,
રોતા રોતા અનીહાંરે રોતા રોતા કંઇ રજની વીતી જાય-મારા.
મારી સુની પડી છે રંગ સેજડી રે,
હું તો જોઉછુ અનીહાંરે હું તો જોઉછુ વાહાલાજી તારી વાટ-મારા.
સખી કાગળ ન લખ્યો જોને કંથડેરે,
કેમ નીરદય થયા છો દીનાનાથ—મારારાજ,
મહેતા નરશઈના સ્વામીને વીનવુરે,
હુતો લળી લળી લાગુ પાય--મારારાજ.

મારારે સ્વામી બોલોને વાલા—ટેક.
ઘેલીરે થઇને ગોકુળમાં ભમતી, બજારે કોઈની વાતો નથી ગમતી—મારારે
એવીરે તમને કોણ મલી હુતી, જેનેરે તારૂં ચીતડુ લીધુ લુટી. મારારે૦
વાલારે તારી વાટલડી જોતી, આંસુડા ભરી ભરી રોતી—મારારે૦
બુરેરે લોકે ભરમાવી તમને, તથીરે તમે મુકી ચાલ્યા અમને. મારારે૦
વાલારે તારી પગ ચંપીએ કરશુ, મોહન તારી મરજીમાં રહીશું--મારારે૦

નંદ કુવર તોરે નેના રસીલે સખી જાદુ ભરે—સખી જાદુ૦
માથે મુગટ કર બંસીઆ બજાય, સખી લેકે ખડે, લેકે ખડે. ન૦૦

કબીરો પદ.

સબ પેસેકાભાઈ દીલકા સાથી નહીં કોઈ (એવાર)
ખાને પીનેકુ પેસા હોયગા, તો જોરૂ બંદગી કરે,
એક દીન ખાના નહી મીલતા, તો ફીર જવાબ કરે—સબ૦
જબલગ અપને પેલોમે પેશા, તબલગ લોક સલામ કરે,
અપના પેશા નીકલ ગયાતો, કોઈ નહીં મીઠા બોલે-સબ૦
ભાઈબંધ ઓર બેન શાલે, શબ પેસેકા ભાઈ,
દીલકા શાથી કોઈ નહી હે, કહત કબીર સુનાઈ—સબ૦

ઓધવજી સંદેસો કેહજો સામને.

દુષ્ટ વિધાતા દુખનો દાતા દીનને, ન્યાય ઘટીત આ તારોના કેવાયજો
પુર્વ જન્મના પાપની શીક્ષા આપવા, પતી વીયોગ એ યોગ્ય ન
જણાયજો—દુષ્ટ.
હે નીરદય થઇ દુખ બીજાં કરીએ નહીં, વિહું પતીનો આજ્ઞાથી ન
સેવાયજો,
પ્રભુ તાહ્લા જૈ કે સમજ તુજને નહીં, અસુર પેઠે પીડતાં ન શર
માયજો—દુષ્ટ.

રાગ શખીઓનો.

મહોલે પધારો મહારાજ માણીગર મોહોલે પધારો,
નારી જુવે છે વાટ—માણીગર મોહોલે પધારો.

શીશો ભાંગ્યો સાંધતાં, મન ભાગ્યો કુવેણ,
મોતી ભાગ્યો વીંધતા, તેને નહીં સાંધો નહી રેણ—માણીગર.
સોનું કરીને સાટવ્યું કરમે નીકળ્યું કથીર,
ચીંતાથી ચતુરાઇ ઘટે, મારાં સોસે સુકાણાં સરીર—માણીગર.
એક અંધારી ઓરડી બીજી વેરણ રાત,
ત્રીજો સોકયનો ઢોલીઓ, તેનો ઝઘડો લાગ્યો સારી રાત—માણીગર.

તુલસી દાશનું પદ. ઠુમરી

બીહાને આવે રામ જનકપુર, દશરથજીકે લાલારે. (એવાર
રાજા જનકકી કંન્યા કુમારી, ચારો દેશ પત્ર પઠાઓરે,
દેશ દેશકે ભુપત આએ, કોને ચાંપ ચડાઓરે—બીહાને.
કામધેનુંકો ગોબર મંગાઓ, ઢીગ ઢીગ અંમન લીપાઓરે,
ગજ મોતી અનેક ચોક પુરાએ, સોનેરી કલશ ભરાઓરે.
બીહાને.

ભાત ભાત કે મંડપ રચાએ, રતન દીપક ધરાઓરે,
બઈઠે બ્રામન બેદ પઢતહે, મુની નારદ બીન બજાઓરે-બીહા.
રામચંદ્ર જબ બીહાને આએ, રથ ગજ તુરંગ સવારીરે,
મોતીયન થાલ ભરી લઇ સુંદરી, સખીઅન મંગલ--
ગાઓરે—બીહાને.

ગરબી.

ગીરધારીરે વાત કહું તે વીચારો, મનમોહન આંખ ન મારો,
ને મારગડે જાતાં સીદને વારો, મારો પાલવડો નવ તાણો.

ઝુલ.

મને રોકીને શું ઉભા રે, જુવો જુવે છે લોક હજારોરે,
આ શુ સ્વભાવ પડગો છે ન્હારોરે, રસીઆજીરે થાશે ઘણો ફીટ-
કારો—મને૦

પ્રભુ મારારે આમ ન કીજે વાટે, ઠીક રહીએ પોતાને ઘાટે,
નથી મળતીરે પ્રીત બજારે કે હાટે, કાંઈ જોર જુલમની સાથે.

ઝુલ.

નથી જાણતા ધર્મ અમારો રે, હમે અબળા તે લાજનો ભારોરે,
નથી રાખતાં કંઈ એક આરો રે, પાતળીઆરે પ્રીત તણો પંથ
ન્યારો—મને૦

હજુ સાંખી રે રહીછું વાલમ વારૂં, હમણાં કહીશ કંઈક નઠારૂં,
નથી કહેતીરે હું સમજો સા સારૂ, મને લાગે છે કંઈ એક પ્યારૂં.

ઝુલ.

પછી જાશે ભાર તમારોરે, નહીં વાંક હમારો લગારરે,
એમાં લાભ નથી કંઇ સારોરે, અલબેલારે છાનામાના સીધારો-મને૦

પાતળીઆરે વાત કહું એક છાની, તમે સાચી લો તે માની,
મધરાતે રે મંદીરીએ મુજ આવો, તમે ત્યારે સુખેથી લા'વો,

ઝુલ

પછી રાખશો નહીં ઉધારો રે, મારા જોબનના મદ તે ઉતારો
મારા તનના તે તાપ સમાવોરે, ગુણવંતારે, છોટમદાસ તીયારો-મને૦

અરબી. રાગ ઉપરનો.

બલીહારીરે વીઠલનું મુખ ન્યાળી, મુને લાગી એ શું તાળી,
ઉભી જોઇ ને રે શામ સુંદર લટકાળી, એની સુરત છેલ છોગાળી,
આજ મળીઆ'રે વાટે જતાં વનમાળી, મુને વાંકી નજરે બાળી,

ઝુલ.

મુને ત્યારનું કંઇ કંઈ થાય, મુજ મુખડે નવ કહેવાય,
મારો જીવ ઝકોલા ખાય, ગઈ વારીરે સુધબુધ સરવે તાળી—મુને૦
અલબેલે રે વાળ્યો વાંકો અંબોડો, કાને કુંડળનો છે જોડો,
મલકાતો રે મુખડુ હસતો થોડો કરે આંખ તણો મચકારો.

ઝુલ.

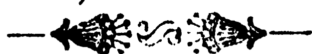
હીંડે હંસગતી ટકરાળી, હાથે વાંસલડી છે રસાળી,
તન કોમળ ને વય બાળી, વસ કરણીરે, કીકીછે કામમગારી-મુને૦
નથી એવોરે આજકાલ કોઈ દીઠો, મુને મોહન લાગે મીઠો,
મુને ઘરમાં રે ઘડી પલ તો નથી ગમતું, મારૂં ચીતડું રહેછે ભમતું,

ઝુલ.

વાગે રાત દીવસ ભણકારા, રહેતા પાય તણા ઝણકારા,
મોહ બાણુ તણા સણકારા, કાળજડું રે કોરી ધરણી ઢાળી-મુને૦
સખી મારીરે પાવલડે કાંઈ લાગુ, બહુ કરજોડીને માગું,
મુને મેળવરે એ રસીઆ ફંદાલો, પ્રભુ ચીત્ત ચોર નંદલાલો.

ઝુલ.

મળુ મોહનને મન મેલી રે. રમુ રાસ કરૂં રત કેલી,
મારી જોડી બણી અલબેલી, તને આપું રે માળા રતનાળી---મુને૦

પરચુરણ નાટકના રાગો.

રાગ ખંભાત.

ડોલેરે જોબન મદમાતી ગુજરીયાં, મદમાતી ગુજરીયાં—ડોલેરે.
મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, બીચમે મીલે કુંવર કનૈયા—ડોલેરે.
લીપટ ઝીપટ મેરી ગાગર ફોરી, બીજ ગઈ મોરી સુરત ચુંદરીઆં.
ડોલેરે.

આસાગોડી.

પ્રીતી જડી મેં તારાથી પ્રીયા મારી પ્રીતી જડીમેં તારાથી,
ઘડી નવ દેખું તુને મુજ વહાલી, છુટાય નહીરે મારાથી—પ્રીયા૦
વીયોગે દુખી સંયોગે સુખી, હું રહું એ પ્રેમના ધારાથી—પ્રીયા૦
થઈને અમર આપ્ય સુખ પ્રાણ પ્યારી, સંમજી તુ જા આ પ્યા-
રાથી—પ્રીયા૦

રાહુ ક્ષત્રી કલંકને.

પ્રાણ પ્રીયા એ શું બોલ્યાં વાત, રાક્ષસો રોળી મારૂં રણેરે.
હજી દેખાડયો નથી મેં તો હાથ—રાક્ષ.
કરવા આવ્યો છું રૂષીની રક્ષાય—રાક્ષ૦
વીણી દુષ્ટ અસુર મારૂં આંય—રાક્ષ૦
દુષ્ટા લેસે શું રૂષી કને દંડ—રાક્ષ૦
ચાંપે છેદી કરૂં સતખંડ—રાક્ષ૦
મુજ બેઠાં કોપ કરે કેમ—રાક્ષ૦
રાખી છે હજુ સુધી મેં રેમ—રાક્ષ૦
જયારે છેડયો નાગ વીકાળ—રાક્ષ૦
ઝેર નીકળશે અગની જવાળ—રાક્ષ૦
બાળી ભસ્મ કરીશ અસુર—રાક્ષ૦
ભણ્યો મંત્ર વિધા ભરપુર—રાક્ષ૦
લઈશ પાપીના પલકમાં પ્રાણ—રાક્ષ૦
પ્યારી માનો સાચી મુજ વાણ—રાક્ષ૦
હણી દુષ્ટને આવીશ આંય—રાક્ષ૦
પ્રીય આપોને મુજને રજાય—રાક્ષ૦

દક્ષણી ચાલની લાવણી.

દાશી શું થયું, રણુંને વીશે કહેનીરે, અરર હાય, ફીકર થાય,
મન મુઝાય, કંપે કાય, સુજ પડે નહી એનીરે—દાસી.
ધીરજ શે ધરૂં, પતી વીના હું સુનીરે, સ્વામી નાથ, ગ્રહીને હાથ,
ભીડી બાથ, બેસુ સાથ, આવે જયારે એનીરે—દાસી.

શાહ ઈંગરેજી.

હીકમતે ખુદાકો હમ, માન ગયે, માન ગયે, માન ગયે.
કોઈ હે સાદા, કોઈ હે નાંદા, કુલોમન, અઝદાન, કાનુન જોનસે.
કોઈ હે ખંદા, કોઈ હે ગીરીયાં, જાનહે, ફાની—જાન ગયે.
બંદગી તેરી ફરજહે હમપર, બેગુમા, હરજમાં, કર બેજનં ભાઈ
જાં બક્ષે ખુદા, મશહુરમે કયું કર અલઅમાં, બરજમાં જાન ગયે
જાન ગયે રે જાન ગયે———

શાહ ઈંગરેજી.

સુનીએ હઝુર, હે એ પુર કસુર, ઘસીઆન એ ગુમાન કાલહે જરૂર,
અયે સાએ બદકાર, અલઅમાં, હડડીયાં, કરના ઈસ્કે ચુર.
ખીચે તલવાર, મીલકે એક બાર, લેઓ જાન પહેલવાન, બડાહે ગુરૂર,
અયેસા એ બદકાર, સેવતાન એ ધમાન, કીજે સરકો દુર,
આ જત ફીયફી આયા કોઈ નહી દરજ હાંઈ સમકાં કોઈ ઝીશ
ઊર અયે સાયે બદકાર, સેઓ યાં ઈસ્કી જાન, ઝરીફ અબ જરૂર.

દાહુ બહોત ચમકત નેશા નુર.

પ્યારી નાંમ સાંભળી થયોછું ઉદાસ. થયોછું ઉદાસ—પ્યારી.
દીઠા વીના તુંજને ઓ પ્યારી, પામ્યોછું મોહ પાસ—પ્યારી.
શોધ કરી વેગે મેળવું તુજને, ન મળે થાઊં નીરાસ—પ્યારી.
અદીઠ પ્રીયા એ કાળજ કોરયુ, શોધું હું તેનો આવાસ—પ્યારી.

સીંધુનો કનરો.

તારૂણી તુજથી નથીરે જુદાઈ, શશી વદની સુખ પામુ હું આહીં. તારૂણી.
વદન મનોહર તારૂ લલીત, સૌરભ અંગજ ધન સુખદાઈ-તારૂણી.
ભ્રકુટી વીક્રમ સ્મિત અતી વીભ્રમ, નીરખી પ્રીયા, ભુલુ સરવે કાંઇ રે—તારૂણી.
તીનસે ત્યાગી એક તુંજનેરે ચાહું, તુજ વણ મુજ ક્ષણ કલપ સમજાય—તારૂણી,

---

પ્રણામ છે પ્રીયા તને છેવટે પ્રણામ

પરમ કૃપાળુ દીન દયાળુ માયાળુ દાતાર,
છોડું છું પ્રીયા જંગલમાં, તેની તું કરજે વાર—પરમ
ચીર હરયાં દ્રોપદીનાં કૌરવે જે વાર,
અનીતી કરી અતી ઘણી દુખી કરીતી નાર—પરમ,
સમય હતો વિપતી તણો સાહે કરી તેવાર,
પતીવ્રતપણું રક્ષવાને કરી કૌરવોની હાર—પરમ.
વળી સીતાને હરી ગયો રાવણ કરી ખાર.
કુ-દ્રષ્ટી એણે કરી તો, કરયો તેનો નાંશ—પરમ.

કરગરી કહુંછું તને, સૃષ્ટી રચી અપાર,
સારૂં કરજે અબળાને છે તારો આધાર—પરમ.
મેળવજે ભવોભવ મને, તજુછું પ્રીયા,
મંગળ સુખ આપજે, તું અખંડ નીર વીકાર—પરમ

રાગ બેહાગ.

મૃગ લોચની ગજગામની ઓ કામની સુંદર,
જોતાં તને મુજ મન રીઝે આ બાગની અંદર.
ચંદ્ર વદની કામ કદળી અધરપરવાળા માન,
રસીક રસો કામો હરી કયારે કરાવીશ પાન.

દયાળુ દેવ કૃપાળુ તુ.

અરે ઓ દેવ કરીએ શેવ, સ્વીકારોને પ્રભુજી એવં—ટેક.
સ્તુતી નમ્ર આ તું ઉર ધરજે, વીઘનો હમારાં તું હરજે—અરે.
કરી છે કૃપા પ્રભુ તે આજ, રાખી ગુર્જરોની લાજ—અરે.
વીના વાંકે સોલંકી સર્વ, આવી ચડયા ધરી મન ગર્વ—અરે.
ઊતાર્યો ગર્વ, કરી તે મેહેર, થઈ ગુર્જરોમાં લીલા લેહેર—અરે.
છીએ અમે બાળ તારાં પ્રભુ; કરજે સહાય તેની વીભુ—અરે.

બરવાની ઠુમરી.

જનમ્યો જગમાં તે વ્રથા જનમ્યો, જેને કામસુગાર પીછાન નહી-જ.
મૃગનયની નીતંબન સ્પરશ કર્યા કદી આયુષ્ય સર્વ અસાર થઇ-જ.
જે સુખ નાર વીલાસ વીષે રહ્યું, તે સુખ અન્ય વીશેજ નહીં-જ.

રાગ શીતાજીના મહીનાનો.

પ્રભુ કેમ કરૂં કયાં જાઊં નથી કાંઈ સુજતું,
મારૂં રદય બળી થાય રાખ સદા જે સુખી હતું.
દુષ્ટ ક્રુર લઈ આવી આંય નાખી દુખ વાસમાં,
હું રેહતી પતી સંગ ત્યાંય સદા સુખ વાસમાં.
તેથી નાથ વીયોગે ઘાત કરૂંછું હું હાથથી,
તેની કરીને પ્રભુ તું ક્ષમાય મેળવજે નાથથી.

રાગ કાફી—શઈયર દુખ શું રાખવું

માત પીતા તમે સાંભળો. જે થવાનું તે થાય,
ધીરજ રાખોની મન વીશે, શાને કરો હાય હાય—માત.
રોહીદાસ ને તારામતી, હરીચંદ્ર જેવા રાય,
સુવર્ણ સવાભાર કારણે, કાશી નગર વેચાય---માત.
મોરધ્વજ માથે આવી બની, તે થયો નીરઉપાય,
કાસી નગરના ચોકમાં અંગ આરે વેહેરાય—માત.
શાને માટે અકળાવોછો, કરો ભજન સદાય,
ભક્ત ઓધારણ ભુદરો, કરશે કષ્ટમાં સહાય—માત.

રાગ કલ્યાણ ગજલ યા. કલ્યાણ ઠીપંચંદી.

હાડાજી શું કરોછો સાહસ આ, એ છે પતીવ્રૃ નારીરે—હાડાજી.
શુધ્ધ તમ પ્રત્યે મહારાજ, સાંચવીછે ટેક એણે સારીરે—હાડાજી.
ક્રુર દ્રષ્ટીએ નહી જુવો કૃપા નાથ, નીતી મોરી બાઈને છે પ્યારીરે-હા.
ખાંડાની ધારે પાળે પતી વ્રત, રહ્યા છે છ માસ વ્રત બાકી રે—હાડા.

નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો.

અહા શી કાન્તી પ્રતીમાની સારી. બોલ બોલ પ્રીયા આભારી.
આહા.
આ જગ જોઈ વળે જન ઝાઝા, ત્રીભુવનમાં નહી નારી,
તેથી પ્રતીમાં જોઉં હું નજરે, સદા થશે સુખકારી—અહા.
પ્રીય દીપચંદે કાદવ છાંટી. પોતાની કરી પ્યારી,
પણ મમ ભાગ્યે આવી મળી આ, ચતુરા ચીત હારી—અહા.
તીલોત્તમા ઉર્વશી ઇંદ્રની કે રંભા રતી કારી,
નાના સઘળુ એ હું ભુલું. ઈશ્વરની કૃતી ન્યારી—અહા.

બનજારો.

મન મોહન કરે ધીંગાના કહો પનઘટ કયેસેં જાના.
કહે સખીયનસે પનહારી, ચલો પનઘટ મીલ કર સારી-જી,
નીર નીરમલ ભરકર લાના—કહો.
નારી નીકસી અપને ઘરસે, તન સજધજ કર ઝવરસે-જી,
પહેન પાતલ અગ શોહાના—કહો.
સીસ ઘડા હાથમે ધારી, ચલી ઠુમકત ઠુમકત પ્યારી-જી,
જયું ચલે હસ્તી મસ્તાના—કહો.
ગોરી પતલી કમર લચકાવે, જેસે મસ્તક નાગન મચાવે-જી,
દેખી આશક હુવે દીવાના—કહો.
જા કુવેપે ચંચલ હારી, જલ ભરન લગી મતવારી-જી.
સબ સખીયન ગાવે ગાના—કહો.
કહે સુંદરસેં પીયું પ્યારા, તેરી અદાને મુજકો મારા-જી,
તુ શમા મેં હું પરવાના—કહો.

ગુરૂ ગોવીંદના મહીનાનો રાગ.

સ્વસ્ત શ્રી કુસુમપુંર ગામ, પ્રીય વસે જયાંયેરે,
જેનું વિલાસ ચંદ્ર નામ, વિનંતી ત્યાંયેરે.
પુરી વિલાસથી જોડી હાથ, કહે કુસુમ દાસીરે,
ચડો વારે ઇચ્છું એવું નાથ પડીછુ ફાંશીરે.
ક્રુર દુષ્ટ શત્રુ મરદન, મુજને વરસેરે,
તો નિશ્ચે જાણો હે કંથ દાસી મરશેરે,

કહારવા.

કંગનવા મોરે કરસે નીકસ ગયો રે,
ઘેર આવો મોરે સઇયાં; પડુંગી તોરે પઇયાં—કંગનવા.
રાજ દુલારી રે, સુનો પીયા પ્યારીરે,
અબ જાને નહીં દઉંગી, જોબન રસ લઊંગી,
કમર પતલીસે લચકા ગયો રે—કંગનવા.

તુન કુમલા જીયરવા પીતા તોરી.

તુન ગભરા જીયરવા એ પીતા મોરા—તુન ગભરા જીયરવા૦
દુખસે તોરા જીયરવા કલપે—તુન ગભરા જીયરવા.
બનબન ધુંડું દારૂ લાવું—સારે છાનું નગરવા.
સખયાજો પાણી લાલ સુનાણી—અંજન માગુ નજરવા.
જલ થલ કોઇ બાકી ન છોડુ—સંગરે ડારૂ ચકરવા.
જીન પરીયનમે જાણી કરજોરૂં—સારી પુછું અંબરવા.

કહુ કયા ફલકકા શતાયાહુ મેં.

કહુંશું નશીએ દુખીઓ કીધો છે, ભેખ પ્રીયા તોરે વીયોગે લીધોછે.
કહુંશુ.

હતી જે પ્રીયા પ્રાણુથી પ્રીય મારી, હરી દુષ્ટ ક્રુરે દગોતો દીધોછે. કહુંશું.
દયાળુ પ્રભુ પ્યારી મારીથી ક્યારે, મેળવશે મને મારગ આમે લાધો છે—કહુંશું.

લલીત છંદ.

અરરર પતિ, આ શું રે કર્યું, અબળા જાતીનું સુખ સહુ હર્યું,
ઉમેદ તો હતી, મનમાંહેરે, અરેરે શું થયું, હાય હાયરે.
લગનતો લીધું, એજ માસમાં, પ્રીતમ પાતળે, પાડી પાસમાં.
લાગી છે મુને; અંગે લહાયરે, અરેરે શું થયું, હાય હાયરે.

પીયુને તજાવનાર વેરી આંલકાર.

કાળજુ બળે છે પીયુ, ભડકા દીલમાં થાય,
ધીરજ કેમ રાખું પીયુ, થાય હાય હાય—ટેક.
દયા આણો દીલમાં તમે, મારા પ્રીય પ્રાણ,
દયા આણો દીલમાં તમે, પ્યારારે સુજાણ—કાળ.
હતો આપણો રે પીયું, કેવો રે સંબંધ;
દેહ એક જુદા સ્વામી, પ્રાણ એક બંધ—કાળ.

લેલી લેલી પુકારૂ મે બનમે.

નામ લેલીહે મેરે દહનમે, જા પુકારૂંગા જંગલો બનમે,
અયે ફ્લક તુને એ દીખાયા, જાનકુ મુજસે મેરી છુડાયા,
દાગ્રાહે મુજકો રનજો મોહનમે, જા પુકારૂંગા જંગલો બનમે.
ગર ન મીલે મુજકો મેરી જાની, હએ જહાંમે અબસ જીંદગાની.
નહીં આરામે જા મેરે તનમે, જા પુકારૂંગા જંગરો બનમે.

સારદુલ વિક્રુડીત છંદ.

કંન્યા વિક્રય જે કરે ધન લઇ, ધીક્કાર તેને ખરો,
કીર્તીના કદી લોભથી કુળ જુવે તે પાપી પુરો.
કીર્તી દ્રવ્ય તણો કશો જગતમાં જે સ્વાર્થ સાધે નહીં,
કંન્યાના સુખના વીચાર કરશે, તેજ પુન્યશાળી સહી.

રાહ ઇંગરેજી.

ખ્વાર ખ્વાર નાહી જાર,' મએ હું સુરતસે બેજાર,
હે એ સારે બદ કરદાર, ના લાયક ઓર બદ અતવાર.
માલીકે જીંદાન, હરજગર કોઇ સીઆન,
કર સામાન તુ ઇસઆન, હએ લાયકે જીંદાન.

ભેરવી ગજલ.

નહી દરકાર આ દેહની જીવું તો શું મરૂં તો શું,
હું છું મરનાર ખુશીથી, જીવું તો શું મરૂં તો શું.
અરેરે ઓરતોના પ્યારને, ધીકાર છે ધીકાર,
ખરો માન્યો તેથી ધીટકાર, જીવું તો શું મરૂં તો શું.

શોરઠી ગજલ.

જીન આપકું દેખા નહીં, મન મેલકું ધોયા નહીં,
દીલ આપકા જોયા નહીં, અંગોલ કીયા સો કયા હુવા--જીન.
કાજી કીતાબ ખોલકે, નસીઅત દે તેજી ઓરકું,
કશું આપ અદલ જાણે નહીં, કાજી હુવા સો કયા હુવા--જી.
કુત્તા ભયા ધન માલકા, ધંધા કરે જંજાલકા.
હીરડા ભયા જંજાલકા, ફાસી ગયા સો કયા હુવા—જીન.

રાગ ભરથરીનો.

હાય થશે શું હરી હવે, કરવા માંડ્યો શો કેરજી,
કેવળ છોડી દઈ દયા, પાપી વરસાવે ઝેરજી.
અરેરે વાહલાં મારાં બાળુડાં.
કરશો રડીને શું માવડી, છે પાપી બહુ ક્રુરજી,
નહીં આવે દીલમાં એને દયા, થઈએ આપણે દુરજી;
છાનાં રહોને તમે માવડી.

કબીર પદ.

હંસારે રાજા પીંજરા નહીં તેરા, હુતો સમજ સમજ મન મોરા
રે—હંસા૦
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા, ચીડીયા રૈન બસેરારે—હંસા૦
ચુન ચુન મટીયાં મેહેલ બનાયો, મુરખ કહે ઘર મેરોરે—હંસા૦
જીસ દીન હંસા કોઇ તેરા, જંગલ હોગા બેસેરારે—હંસા૦

જલ ભરન જાત જમુનાકો ઘાટ.

ધન્ય ધન્ય રાજા તું ચંદન, ધન્ય ચંદનાવતી નગરી તારી-ધન્ય.
ધનસાફ અદલ સતવાદીછો, સર્વ રૈયતને સુખકારી—ધન્ય.
જનમાં જશ ગાએ નારી નર, પ્રતાપ તમારો છે ભારી—ધન્ય.
સુખ છે રાજા ઇંદ્રનાં જેવાં, હું વારી વારી જાઉં બલહારી—ધન્ય.

રાગ ઇંદ્રસભાનો, જીલ્લો પીલુ.

સુનરે કાલે દેવરે તુમેરી એક બાત,
આતીથી રાજાકે ઘર આજકી મેં રાત.
શાહજાદા એક બામપર સોતાથા નાદાન,
જોબન ઉસ્કા દેખ કર નીકલી મેરી જાન.
ઉતરી અપને તખ્તશે તીર કલેજે ખાય,
સોતાથા વો બે ખબર હાય પાઊં ફેલાય.

માઢ (તેરા અમકા તરાના, એહી મત આના)

મેરા અહવાલ સારા, સુનીએ ખુદારા, અએ મેરે સરદાર.
દીલ્હે દો પારા, ગમસે હમારા, સુનીએ ખુદારા, અએ મેરે સરદાર.
હામાન મેરા બાપ થા, આએદ દુન્યાસે બેજાર,
મહેર મેં બેટા પયારકી સારા, હાલ કરૂ ઈન હાર;
મેરા ભાઈ મુજફ્ફર દીલકા સહારા, સુનીએ ખુદારા, અએ મેરે સર૦

માઢ મત કેરવાની.

છેલા મત પીને દારૂડી, હો નીંદીઆને આન જગાઇરે, બાલમને આન જગાઈ રે. સોતીને રેન જગાઈ રે—છેલા.
દારૂની ધીકી ધીકી માથે મટુકી મારે ચુડલે ચુક જડાવ,
ઊભી ઉભી અરજ કરે છે, મારો બાલમ રૂસો જાય--નીંદીઆને.

માઢ.

હો છક પીને દારૂડી. અમલોમે રેન ગુમાઇ હો -- છક પીને.
દારૂ તો ડગડગ કરે, પ્યાલો કરે પોકાર,
સાજનડીવા ધન ખડી, તમે પીયોને રાજ કુમાર—હો છક.
સેજ સમારૂ રંગ મેહલમે, દારૂ સીસો હાથ,
આણંદસે પ્યાલા ભરૂ, કાંઈ રમીએ મોંઝમ રાત—હો છક.

માઢ ગજલનો ઠેકો.

રંગ માનો મારા રાજરે, હો રંગ માનો મારા રાજ,
પધારો પૃથ્વી નાથ રે, રંગ માનો મારા રાજ—ટેક.
સાલુ તો કસુંબી રંગાદે, ઘડાદે નવ સેરો હાર,
હાથી દાંતનો ચુડલો મારે ચુડલે ચુક જડાવ—હો રંગ.
ઘોડા મેરા કયમ ચલે, દીન થોડા ઘર દુર.
સૈંજા છોટી કામની રે, મારૂ જોબન જાય ભરપુર—હો રંગ.

કેરબા.

હો જંગલોમે બંગલા બનાદે, બનાદેરે મોહન–જંગલોમે.
નાકે નાકે સીપાઈ રખવા દે, બોલી બોલે હુકમદાર--જંગલોમે.
દો પેશકે લોબી ફીરંગી બાબુ, તહાંતો બેઠા સુબેદાર—જંગલોમે.

અલ્લા મેરી જાન કોઇ દેખા ફીરંગીકા નીશાન,
આગે આગે કંપની પીછે હે કપતાન, ધેમ રાસ્કલ ફ્લાવર હિંદુસ્તાન.
કોઇ૦
મેજ બીછાકર ખાના ખાતી ખાતી, સાના સુબહો શામ, અંદા
મુરગી તીતર કાંઇ બ્રાંડીકા જામ—કોઇ૦

છોરી બામનકી છોરી બામનકી, અંગીઆંકુ અતર લગાકે ચલી-છો.
હાથમે પીંજરા ગુલાબકી છડી, ભીંડી બજારમે ધુમતી ફીરી-છો.

કેરબો

પટવા તાલીસ કરૂંગી મેં પોલીસમે, કરૂંગી પોલીસમે--પટવા૰
બટવા ચોરાયા દોરી ચુરાઈ, છોટાસા જોબન છીના મુફતમે-પટવા૰

કોઇને દેખા જી યારો મેરા સનમ–બેઆર
મેરે સનમકી એહી નીશાની કાલી કાલી જુલ્ફો ગોરાસા બદન-કો.
મેરે સનમકી એહી નીશાની કાલાસી ટોપી ઉડાતા પતંગ--કોઇ.

મેને તેરી ગલી આના છોડ દીયા—બેઆર.
નરી ગલીકે લોક બુરેહે, ઉસસે આના છોડ દીયા—મેને.
ગાંજાબી છોડા મેને ભાંગબી છોડી, દમકા લગાના છોડ દીયા--મેને.

ઇસ્ક બુરા જંજાલ, પ્યારે દીલ ન લગાના—એવાર:
પેહેલુ ઉસ્ક ઘરહી જાના, દુસરા અપના માલ ખીલાના.
તીસરા ઉસ્કા જોબન લુટાના, ચોથે હુંવે બદનામ—પીયારે.

પીયઃરસે બદલી કયું નજર તોરી—એ વાર.
એકહી સદ્દરમે અંખીઆ ફેરી, તનમન જલજાય,
ચતુતે નગરસે ભેદ બતાએ, કાહે મોયે બદહે દીખાય—પીયારસે.

ગજલો ૧

દરદાં આપ પે મેરાંજ કે જાને વાલે,
આનકી આનમે શીર લોટકે આને વાલે.
જો તલબ મેને કીયા મુજ કોઇના મેતશે દીયા,
તેરે કુરબાન મેરા નાજ ઉઠાને વાલે.
મુજ ગુનેગારકી હે સર મોહયા આપહે હાથ,
મેરે આકા મેરી બીગડીહે બનાને વાલે,

ગજલ ૨

કાસીદ અજ બેહેરે ખુદાનામેં જાના બરસદ
દીલે બીમાર મેરાનું સખ એ દરમા બરસદ.
જાને રજ કરૂ શેજી સમબતંગ આમદે અસ્ત,
યાનબી મુરગે ગુલીસ્તા બગુલીસ્તાં બરસદ.

ગજલ ૩

હમતો આશક હે તેરે ન્યાજ ઉઠાને વાલે,
તુમશે કમ દેખે હય મહેરુમ સતાને વાલે.
બંદ કર મહો બતને નહી મેરી ખબર,
દામમે જીસ્કે ફશી દામ છોડને વાલે—હમતો.

ગજલ ૪

ખુદા જાનેકે કીસ્મતમે, હમારે કયા લીખા હોગા,
જો ઝાહેર હેશો દેખંગે, વસે બાતનમે કયા હોગા—ટેક.
મુજે હે ખોફ એક દીનકા, બતાવો કોનસા દીન હે,
ઉતર કર સમસ જબ નીચે, સવાને જે ખરા હોગા–ખુદા૦

ગજલ ૫

તાઉસકી દેખને કીન લાયે ચલે ગયે,
કયા કયા પરી જવાનશે આયે ચલે ગયે.
દારાર હાન જમન સીકંદર શાહ, બાદશાહ,
તખ્ત હે જમી પેશે ખડાહે ચલે ગયે.

ગજલ ૬

તુજે હે સોખ મીલનેકા તું હરદમ લઉ લગાતાજા,
જલા કર ખુદ નમાઈકુ, બશમ તનપર લગાતાજા—તુજે.
પકડ કર ઈશ્કકા જાદુ, શફા કર ચીઝ રહી દીલકુ,
ધુધકે ધુલકુ લેકર, મુસલ્લેપર ઉડાતાજા—તુજે૦

ગજલ ૭

ઓ કોણ હે જો દીલસે તેરા મુંફતલા નહીં,
કીસકી ઝબાંપે યાર તેરા તઝકેરા નહીં—ઓ કોણ.
આવન આન પાસ મેરે, બેઠા ન બેઠા,
હોના હે મુજ ગરીબપે દીલશે ખફા નહી—ઓ કોણ.

ગજલ ૮

કતલે આશકકી શી માશુકને કુચ દુર ન થા,
પુરતે રે એહ હેકે આગે તો એ દસ્તુર ન થા–કતલે.

શત મીઝલસમે તેરે હુંસન કે શો અસેકે હુઝુર,
શમ એ મુખપે જો દેખાનો કહી નુર ન થા--કતલે.

ગઝલ ૯

હુસ્ન ખુર શીદ સાતે રાજા દીલ આરા ચમકા,
મીસલે મહોતા બમેરે બખ્તકા નારા ચમકા.
ખીર મને દીલકો મેરે આગ લગાઇ પુરન.
આસતી રૂખશે તેરે તુને શરારા ચમકા—હુસ્ન.

ગઝલ ૧૦ રેખતો.

લગી હે યાદ પ્રીતમકી તલ ફેકજીયા પાવેંગા,
મુજે શોક હો સયાં મેરી મેરા જાનીકબ આવેંગા-લગી.
લગા મેરે કલેજેમે ઈસ્કકા, જખમ તો જુલી હે,
દદ મેરા મેહેરમ માલુમ. આલમ સારા બેમાલું મહે-લગી.

ગઝલ ૧૧ રેખતો.

મારતા હું તું મારી મેહરબાર, આશના ઓમે સબ બડાઈ યાર,,
તુમકુ લાજમ હે કે પકડોગે મેરા, હાથમે હાથ બામો હોબતો પીયા.
મુજકુ પ્યારી લગી તુમારી આજ, ચાલ ધીમી એ સરવે ખુશરફતાર
ખુબ કરવાયા અબતો મત કરવા, મુજકુ રૂસવાબ કુચ ઓ બેજાર.

માતમ યાને મરસીયા.

ઓય હાયરે મારા જો તીસને દેહનકો, મારા જો તીસને દેહનકો
ઓર કરબલ બીન બેવતન કોરી હોય, હાયરે મારા૦
કાસમ હાસમ હુસેન ઇબને હેદર, તીસને લબ દેખો જાતે હે રનપર,
હાય અફશોસ સાહે હસન કોરી વોય--હાયરે મારા૦
દાય એહલે હરમકેથી દીલપર, માતમ કરતે ફીરસ્તે સમાપર
ચલા જીસ વખ્ત કરબલકે બનકોરી વોય--હાયરે મારા૦

દેખો થારો સુનાતી એ કાહાની, એ રાહ.

બેહરે ગમમે એહ લે મદીમા, દુબાજે હરાકા બનમે સરીના,
ઝારો ના લાહે અહમદે મુરશદ, સખ્ત મુસ્કીલ કુશાહકીહે મુરકલ
ચાહો ફગમશે હે ખાતું કસીના--બેહરે.
વો લડે રનમે સીપતે પયેમ્બર, મુઝીઓકા કીયા તંગલશ્કર
સબ બદનેહ પસીના પસીનારે--બેહેરે૦

આજ સકુ સોહબત પાનાહે, રાહે ખાલીકમે ઘરકો લુટાનાહે,
જાકે વાંહી સહાદત પાનાહે—આજ.
ચાંદ મોરમકા દેખાએ ગમકા, હાએ મહીના ! એ સારા ગમકા,
દેખો આંખુસે આંસુ બહાના હે—આજ.

મેરે પ્યારે હાએ અસગર અલી, સુનેક બાનુસે દીલપર હુઈ બેકલી-મે
કેતેયે દાગદેના. જલાઓ મુજે, કબરોમે પાસ અપને બોલાવો મુજે
પીટની સરજનાં જેકે પીછી ચલી—મેરે.
દાગ સોલાકા સોજ ઉઠા જબ ભડક રોરો કેને લગી સંગશે સર
પટક તોડ બાલુકો ઓર ખાક મોપર મલી—મેરે.

બાનોને કહા સીતલે નણી સાન હમારે—અકબર મોરે પ્યારે૦
કયુ અમાકુ ચલે છોડકે, દીલજાન હમારે-અકબર૦
અંઠારા બરસ તક બડી મેહનતસે થા પાલા, ઘરકા થા ઉજાલા
દે દાગ ગયે હમકુ રખે કસકે સહારે—અકબર૦

લાવણીઓ.

પુત્ર સરીખી ચીજ જગ્તમે ઓર દુસરી પયારી કયા.
મીત્ર હોય કે કરે બુરાઈ, ઓ દુશ્મનસે યારી કયા.

શાહુકારીકી હુંડી પીછે આવે, તો ઉનકી શાહુકારી કયા.
પાની પીકે જાત પુછના, બ્રહ્મ ગુમાયા બ્વારીકા.
બાગ બનાએ કુવા નાહી, ફીર ઉનકી હુશીઆરી કયા
ચોપટ ખીલે રખે બગલમે, હારી બાજી પયારી કયા
ટકા કમાવે કરે કઠોલા એ છેલા ઘરબારી કયા
ઘરકી ત્રીયા ઝેર ખીલાવે ઓ પતીવૃતા નારી કયા

આંખ જો તેરી એસી કાતીલ જીદ્દર નીગા ફીર જાતીહે,
તેરા તસુવર દીલમે જો રહેતા મુજે નીંદ નહી આતીહે.
ઉમર છોટી રંગ સાવરો ચાલ ચલે ગજરાતી હે,
ચીત સરીખી કમર તુમારી ચલનેમે બલ ખાતી હે.

મુજ ઊપર ગુજરી પીતા પાદસાહજાણી-એ રાહ

મારા દીલના દીલભર જાન કે મનના પ્યારા,
હું જુર જુર પીલી થઈછુ કારણુ તારાં.
શું કહું દુખની વાત કરમની કહાણી,
તમે હતા ઘણા નાદાન હતી હું નાની.
જેમ ચડે પાણીમાં પુર બળે છે જુવાની,
મેં તારા ઇશ્કના કારણુ તજ્યુ અનપાણી.
તમે આવો મોલ દરમ્યાને ઘણીજ હું રાજી,
તથા માંડો ઈશ્કની રમત કે ચોસર બાજી.

લાવણી

જોઈ મેં સુંદર ચંચલ નાર, પીવારીકા રૂપ બન્યા ગુલજાર,
તારે નો ભર જુવાનીનો બાર, સજયા અંગપે સોલે સનગાર.
જોબનપર ચોલી બુટેદાર, ગલેમે નાંખ્યા નવસર હાર,
હસગતી ચાલ ચાલો પીયારી, હળવે રહીને ચાલ.

જાની તું ખુબહે પીયારી, ગોરા ગુલાબી ગાલ,
આવોને હમારા સરકાર, હમસે કરો ખુશીશે પીઆર.
રસ્તામાં મશ્કરીનું શું કામ. નથી કંઇ ખરચ્યા રૂપીઆ દામ.
ફરે બહુ તમારા જેવા ગુલામ, મળે નહીં પાસે કોડી દામ.

રાગ કલ્યાણ.

અહો કૃપા નીધાન, આ અર્જ સુણો કાન,
ભક્ત ભુમી માંરે, પ્રભુ ધરીએ તારૂં ધ્યાન—અહો.
ચંદ્રહાસને સ્વજન જાણી, ઉતાર્યો ભવપાર,
હીર્ણ્યકસ્યપ મારી પ્રભુએ, ઉગાર્યો પ્રહલાદ—અહો.
શરણુંગતને સદા પાળીને. દોષ ગુણ કરજો માફ,
વીનય થકી અમે વિનંતી કરીએ, દુખ સંકટ સહુ કાપ—અ.
સર્વાત્મા કરગ્રહી હમારો, કુસંપ સર્વે હઠાવ,
ક્ષમા કરાં અપરાધ હમારો, ઉત્તમ માર્ગ બતાવ—અહો.
મંગળ કારી બહુ ઉપકારી, પ્રભુજી ભવ ભયહાર,
કૃપા કરીને વિનતી સ્વીકારી, પુર્ણ કરો મમ આશ—અહો,
ષટ ગુણ યુકતપરી બ્રહ્મજી, પરમાત્મા ભગવાન,
મનવાણી કાયાથી તમને, કરીએ કોટી પ્રણામ—અહો.
દીન બંધુ કરજોડી તમને, વંદન કરૂં બેઉ હાથ,
વિશ્વના સ્વામી અવીચળ નામી, ત્રીભુવનના હે નાથ—અહો,
આરોગ્યવર્ધક ઓાષીસ વંદે, તમને વાર હજાર,
કહે હરીલાલ કરજોડીને, બોલો જય જયકાર—અહો.

અગાઉથી ગ્રાહક થઇ આશ્રય આપનાર સદગ્રહસ્થોના મુબારક નામોની ટીપ.

૧	શેઠ સોરાબજી ડોસાભાઈ	મુબાઇ.
૧૦૦	રા. રા. ભીખુસીંગજી ગણપતસંગજી	ડભોઈ.
૧	રા. સુરાટીબ્યુરા બુઝરકપનીના સેક્રેટરી–રંગુન.	
૧	રા. માણેકલાલ લક્ષ્મીરામ	વાલોડ.
૧	રા. હરકીસન નરોતમદાસ	,,
૧	રા. આત્મારામ હરગોવીંદદાસ	,,
૧	રા. હરગોવીંદ કસનજી	,,
૧	રા. રણછોડલાલ મછારામ	,,
૧	રા. ડાહ્યાભાઈ મોતીચંદ	,,
૧	રા. નારૂશંકર દયાશંકર	,,
૧	રા. કેસવલાલ હરગોવીંદ	,,
૧	રા. ડાહ્યાભાઇ પ્રાણશંકર	,,
૧	રા. ગજાનંદ મંછારામ	,,
૧	રા. ભવાનીશંકર પુરૂષોત્તમશંકર	,,
૧	રા. મંછારામ નારણજી	,,
૧	રા. હરગોવીંદ રામદાસ	,,
૧	રા. ચંદ્રશંકર રામશંકર	,,
૧	રા. લક્ષ્મીશંકર ભવાનીશંકર	,,
૬	રા. દામોદરદાસ લક્ષ્મીરામ	,,
૫	રા. કેશવલાલ લહેરાભાઈ ટરેઝરર	કવેટા
૧	રા. સરૂપચંદ ડાહ્યાભાઈ પારેખ	નવસારી
૫	રા. હાજી અબદુલ રેહમાન	કલકતા
૧	રા. છગનલાલ લલુભાઈ તારમાસ્તર–નાનારટેસન	
૧	રા. ગંભીરસંગજી ઓફ અંડાલા	બેલગામ
૧	રા. સોરાબજી ખરસેદજી	એડન
૧	રા. મગનલાલ રામચંદ	વીરપુર
૫	રા. શેઠ ધરમસી વી. ભાણજી	કાલોકટ
૧	રા. નાગજી દામજી પટેલ	માંડવા બુજરગ

૫	રા. મોતીલાલ મોહનદાસ	પોલીસપટેલ–પીપળી
૧	રા. નાથાભાઈ ભુખણદાસ	જંબુસર
૧	રા. મોતીલાલ હરીભાઈ	ઉમલ્લા
૧	રા. તારાચંદ ચતુરભાઈ	માંડળ
૫	રા. નાથાભાઈ ખેમચંદ	,,
૧	રા. હરીલાલ અંબારામ	રેઝાંટંકારીઆ
૧	રા. મણીલાલ જાદવરાય	વડોદરા
૧	રા. પાલનજી બેજનજી	સુરત
૧	રા. પી. એન. ગ્યારા	સુરત
૨	રા. દોસી કાળીદાસ દુલવદાશ	જગડીઆ
૨	રા. બેરામજી રસીદજી ઈરાની માંડવા બુજરગ	
૧	રા. પે. મા. જમાદાર	મનોર
૫	રા. ગુલાબસીગ માધવરાવ	સુરત
૧	રા. ગીરજાસંકર ત્રીભોવન	શેરોસા
૧૦	રા. હીરાલાલ મંછારામ	લીચ
૧૦	રા. નગીનદાસ બાલચંદ	,,
૧	રા. રણછોડ સોવજીભાઈ પટેલ	,,
૫	રા. હરીલાલ મોતીરામ	નારદીપુર
૫	રા. અટારસીગ મહોબતશીગ	ઉનાવા
૨૫	રા. નારાયણરાવ બાબાજી	પાલનપુર
૫	રા. હરીલાલ ધીરજરામ	વીસનગર
૭	રા. શોભાભાઈ મથુરાભાઈ	વાલમ
૫	રા. ગણપતરામ હરગોવીંદ	પેટલાદ
૨	રા. મગનલાલ કુરણાશંકર	ઉમતા
૫	રા. વર્ધકુંઠરામ પ્રભાશંકર	પાટણ
૧	રા. ચુનીલાલ હીમતરામ	પાંચોટ
૧	રા. અંબાશંકર પ્રભાશંકર	છાળા
૨	રા. જીવતરામ છગનલાલ	ખેરવા

૫ રા. દમોદર કેસવરામ વીજાપુર
૫૦ ,, મુળજી મગનલાલ ભા-ડું
૫૦ ,, ભાઇસંકર કુરણાશંકર ભા-ડું
૧ ,, પુરશોતમ વૃજલાલ આબુરોડ
૧ ,, જગનનાથ ભગવાન નાદોદ
૧ ,, નથુરામ ત્રીભોવનદાસ ઉઝાં
૧ ,, ભજગોવીંદ બેચરદાસ ,,
૧૦ ,, મગનલાલ અમીરામ મેહેરવાડા
૧ ,, અભાભાઇ રામદાસ સરઢવ
૧ ,, હરીલાલ નાથજીભાઈ સઈજ
૧ ,, લલુભાઇ ભાઇચંદ પટેલ ,,
૧ ,, એભાઈ મુળજી પટેલ ,,
૫ ,, ભાઈસંકર બેચરલાલ માણસા
૫ ,, જગનનાથ ભોઈશંકર અમદાવાદ
૫ ,, માણીલાલ હરજીવનદાસ વરસોડા
૨ ,, ભોગીલાલ દેવરામ-જાની ,,
૨ ,, કોરણારાંકર આદીતરામ-જાની ,,
૫ ,, નથુરામ મનસુખરામ-વીયાસ વસઈ

૫૦) કલોલ પ્રાંત કડી.

૧ રા કાલીદાસ રામજી ૧ રા. શંકરલાલ નથુભાઈ
,, ,, છોટાલાલ અમથાભાઈ ,, ,, રણછોડલાલ હવજી-
,, ,, મણીલાલ દલસુખ ,, ,, ,, ,,
,, ,, અમથાભાઈ જેશંગ ,, ,, ,, ચુનીલાલ જેસીંગ ,,
,, ,, કેશવલાલ વકતા ,, ,, ,, હુશનભાઇ મોજ ,,
,, ,, મુલચંદ ગુલાબ ,, ,, ,, મોહનલાલદામોદરદાશ
,, ,, છોટાલાલ મોહનલાલ ,, ,, નાથાલાલ અંબારામ
,, ,, કેશવલાલ સાંકલચંદ ,, ,, નરસીભાઈ મોહનલાલ

,, ,, ઊગરચંદ અમીચંદ
૩૪ મી૦ અનુલાલ—મુ૦ કલોલ

૧૫૦ માણસા તા. મહીકાંઠા.

૧૦ સોની રેવાદાસ ઊગરચંદ ૧૦ વસંતલાલ હીરાલાલ.
૧૦ રા. વીઠલભાઇ દેવચંદભાઈ ૧ ,, શંકરચંદ લલ્લુ ભાઈ
૧ ,, જેઠાલાલ મનસુખ ,, ,, મુલજી સાંકલચંદ
,, ,, લલુભાઈ દામોદરદાસ ,, ,, મોતાલાલ ભગવાનદાશ
,, ,, બા૦ ત્રીભોવન જાલમ ,, ,, વીઠલભાઇ જસરામ
,, ,, મોતીલાલ માણેકચંદ ,, ,, મગનલાલ ગોવીંદ
૧૦૦ પંડયામગનલાલપુજીરામ ,, ,, નાનાભાઈ દલીચંદ
૫ ,, મદાર સીંગજી તુજી ડાંગરવા
૫ ,, ઊંજમસી તારાચંદ વડસ્મા
૫ ,, અરદેસર પાલનજી (અકલકોટ)
,, ,, દાદાભાઈ હોરમજી જાલજા
,, ,, નશરવાનજી પેશતનજી (ડીશાકાંપ)
,, ,, ત્રવાડી ડાહ્યાલાલ રણછોડ વલા
,, ,, રૂશતમજી એદલજી મુબઈ
,, ,, કેશવલાલ જીવતરામ—નાયક ફોજદાર જેતલવાસણા
૧ ,, જગજીવન માણેકચંદ ઊનાવા
,, ,, ખુસાલવીળાજી (ભા-ડું) મોહનલાલ કેશવરામ ભા-ડુ
,, ,, કોરણાશંકર મયનલાલ ઊનાવા
૫ ,, બાવાજી લાલદાસ લક્ષ્મણદાસ. વલસાડ
૨૫ ,, માધવરાવ બાપુજી તારે માસ્તર ડાકોર
૨૫ ,, ત્રીકમલાલ બુલાખીદાસ અમદાવાદ
૧ ,, જીવરામ કેવલદાસ
૧ ,, ભગવંતરાવ ગોવીદરાવ ,, ,, લવાર વીરચંદ હરીચંદ
,, ,, પુંજીરામ મંછારામ ,, ,, ભીખાભાઈ હરખચંદ

જરા ધ્યાન દઈ નીચેનુ વાંચો.

લાંબી મુદતથી અનુભવ કરી ખાસ ફતેહમંદ નીવડેલી અતીશય મજબુત અને ટકાઉ દવાઓ બનાવનાર તથા વેચનાર હરીલાલ ભગવાનદાસ મુ. માણુ- સા તા. મહીકાંઠા.

☞આરોગ્ય વર્ધક ઔષધાલય

સંસારમાં સુખ જાણો, એક શરીરે આરોગ્યથી રહેવું
તે વિણ સુખ શા ખપનાં. મુરખને શું યાર કરી રેહવું,

૧ અમારી ઓફિસમાંની સઘળી દેશી દવાઓ તદન વનસ્પતિમાંજ બનાવવામાં આવે છે તેથી તે હરકોઈને ફાયદો કરયા સીવાય રેહેતીજ નથી.

૨ અત્રેના ઔષધાલયમાંથી-હરેક જાતની ધાતુની શુદ્ધ માત્રાઓ. મલમો, ચુરણો, અંજનો ગુટીકાઓ વીગેરે દવાઓ રોકડેથી અથવા વેલ્યુપેબલથી મળી શકશે.

૩ હરકોઇ રોગને માટે દવા તઇયાર નહીં હોય તોપણ પત્ર આવેથી તુરત બનાવી આપવામાં આવશે.

૪ દવા વાપરવાની રીત બેંગીમાં સાથે અને બુકપોસ્ટમાં જુદા કયાર્ડથી લખી જણાવવામાં આવશે.

૫ જવાબ માટે હંમેશ ટીકીટ બીડવી અગર રીપલાય કયાર્ડથી લખવું. નાટપેટ પત્ર લેવામા આવશે નહીં;

૬ દવા મંગાવનારે પોતાનું સરનામુ પુરેપુરૂં લખવું.

૭ એક રૂપીઆ ઊપરાંતનીજ દવાઓ બેંગીથી તેમજ વે. પે. થી મોકલવામાં આવશે પરંતુ તેથી ઓછી કીમતને માટે દવાના કીમતના પ્રમાણમાં ટીકીટો બીડવી એટલે દવા બુકપોષ્ટથી મોકલીશું દવા વાપરવાની રીત જુદા કાગળથી લખવામાં આવસે.

૮ અમારી સઘળી દવાઓ લાંબી મુદતના અનુભવથી સીધ કરેલી છે તેથી વધારે વીગત નહીં આપતાં ફકત દવા વાપરવાથી થતા ગુણ બતાવેલા છે.

૯ હમારી દરેક દવામાં કોઇ જાત્તની ચરી પાડવામાં આવતી નથી તેમ તે બીજો કોઇપણ પ્રકારનું નુકશાન કરતી નથી વધારે ખુલાસો તથા વાપરવાની રીત દવાની સાથેજ જણાવવામાં આવશે.

૧૦ હરકોઇ ગ્રહસ્થોને અરજ કરવામાં આવે છેકે હમારી દવા વાપરી સારૂં પરીણામ આવેથી-સરટીફીકેટ લખી મોકલશો.

અશરકારક કીમતી દવાઓ.

મોતીની શુદ્ધ માત્રા તો. ૧ ના રૂ૨૦) ખલ કરેલી અથવા ખાત્રી માટે આખા મારેલા દાણા પણ મોકલી આપશું. તાવ, ખાંસી અને ધાતુપુષ્ટી ઉપર આ માત્રા ઘણીજ અકસીર છે.

ગજવેલની માત્રા તો. ૧ ના રૂ ૧૦ આ માત્રા ભ્રમ, શ્વાસ, સંગ્રહણીનો નાશ કરે છે શરીર પુષ્ટ કરી બળ વધારેછે નીરબળ થએલા પુરૂષને પણ તરૂણ અવસ્થા જેટલું બળ પ્રાપ્ત થાય છે.

વંગેશ્વરની માત્રા તો. ૧ ના રૂ ૫) કફ, ઉધરસ, રકતદોષનો નાશ કરી લોહી સુધારી શરીર પુષ્ટ કરે. નપુસકપણાને દુર કરી ખરૂં પુરૂષાતન આ માત્રા બક્ષે છે.

હુડતાળની માત્રા તો. ૧ના રૂ૩ વાત, પીત, કફ, જવર આદીક દોષ દુર કરી લોહી સુધારી શરીર પુષ્ટ કરે બળ વધારવામાં આ માત્રા અત્યુત્તમ છે.

પરવાની માત્રા તો. ૧ના રૂ૨ લોહી સુધારી સરીરમા કઉવત આપે ફકત પાંચજ દીવસ વાપરવાથી પુરૂષની ગમે તેવી ધાત જતી હોય પણ બંધ થાય છે તેમજ પ્રમેહ આદીક દુષ્ટ રોગને પણ હણે છે.

જવરાંકુશ રૂ૧ની ગોળી ૧૦ આઠે પ્રકારના તાવનો જુદા જૂદા અનુંપાનથી અવશ્ય નાશ કરે છે.

નેત્રાંજન ગુટીકા રૂ૧ની ગોળી ૧ આંખના દરદીઓએ આનો ઉપયોગ અવશ્ય કરવો ત્રણ દીન આંજવાથી આંખ દુખતી મટે છે ૧૫ દીવસના અંજનથી આંખે ઝાંખ પડથી મટે ૪૫ દીવસના અંજનથી ફુલુ પણ જાય છે.

રાગ સુધારવાની ગોળીઓ રૂ૧ની ૨૦ ગમે તેવો સ્વર ભંગ દૂર કરી અવાજ સુધારે છે.

સાબરસીંગાની માત્રા તો. ૧ના રૂ૨ ગમે તેવો જુનો શ્વાસ દમ, ખાંસીનો જડ મુળથી નાસ કરે છે.

ફેઇસ પાઉન્ડર--ચેહેરાપર લગાડવાનું સુંગંધીદાર મીશ્ર તો' ૫ ની બાટલીનો રૂ૧ પોરટેજ ચાર આના ડઝન ૧ના રૂ૧૦ આ મીશ્ર દરરોજ ચેહરાપર લગાડવાથી મોઢાં ઉપરના ખીલ, ચાઠાં. કરોળીઆ, ફોલ્લીઓનો નાશ કરી ચામડી સફેત અને સુવાળી કરે છે તથા ચેહેરાને ઘણોજ ખુબસુરત બનાવે છે આ મીશ્ર સઘળા શોખીન ગૃહસ્થોને વાપરવા યોગ્ય છે.

પસંદ ન પડે તો પઈસા પાછા.

પોષ્ટેજ સાથે ફકત પાંચજ આનાની ટીકીટો મોકલી નીચેની કોઈપણ દવામાંથી મંગાવો, અમે બુકપોષ્ટથી મોકલી આપીશું સામટી રૂ૩ાથી સાડાત્રણથી મળશે.

ખસની દવા તો. ૧ ફકત એકજ દીવસ ચોળવાથી ખસ નાબુદ થાય છે.

દાદરની હંડી સોગઠી ૧ અથવા મલમ તો. ૧ ગમે તે.

વીર્ય સ્થંભન ગુટીકા ૨૦ એકજ ગોળીનો ચમત્કાર.

ખરજવાનો મલમ તો. ૧ ખરજવા ઉપર ઉપયોગી છે.

શુળનાની ગુટીકા ૧૫ ગમે તેવું શુળ આવતું હોય તે પણબંધ થાય

હીંગાષ્ટક ચુર્ણ તો. ૩ અજીરણ મંદાગ્નીનો નાસ કરે ભુખવધારે

ચાંદીનો મલમ તો. ૧ તેમજ બીજી દવા પણ મળી શકશે.

ઉધરસની ગોળી ૧૫ દરરોજ ચગળમમાં પીવાથી નાશ થાયછે.

દાંતનું મંજન તો. ૨ દાંતમાંથી નીકળતું લોહી બંધ કરે તેમજ દાંત દુખતા હોય તો તે મટે ખરાબ વાસ દુર કરે,

નેત્રાંજન સુરમો તો. ૧ આંખમાં આંજવાથી દ્રષ્ટીને વધારે

સેરીરપરના બાલ નાબુદ કરવાની દવા તો. ૨.

શુદરશન આરોગ્ય વર્ધક મલમ તો. ૧ ચામડી ઊપરના સઘળા દરદો ઉપર લાગુ પડે છે જેવાંકે ગુમડાં બદ, પાઠાં, નાસુર, ફોલ્લા જખમ વીગેરે.

તે સીવાય કોલેરા ટીંકચર ઝાડો બંધ કરવાની, ગાંઠની દવા સોજો મસ દુજે તેની, કંઠમાળા, લીંગારજુન ગુટીકા, ચુક, હીચકી, પ્રમેહ, વાળો, ગુમડાં, સ્ત્રીને ગર્ભ રહેવાની, ધાત બંધ થવાની વીગેરે દવાઓ મળી શકશે.

મુ. માણસા   હરીલાલ ભગવાનદાશ.

માસિક "ખોદાબક્ષ" ચોપાનિયું

લવાજમ વર્ષે રૂ. ૦।। પોસ્ટેજ મફત.

અજબના ગ્રાહકોએ દસ આના મોકલી "ખોદાબક્ષ ફીડલ શીક્ષક" અથવા નીચે આપેલી ટીપમાંની ગમે તે એક ચોપડી ભેટમાં મંગાવી લેવી.

ફીડલ શીક્ષક	૦।।	૭૯ નો ૧લો સ્ટામ્પ એક્ટ	૦।=
રાજાબાઈ ટાવરની માહેતમના ગાયણો	=	પાકદામન પીરોજા	૦।=
ગોરલ કલાસના મીનીંગ.	૦।।।	ખોરદેહ અવસ્તા (પારસીઓ માટે)	૦।=
હાથવાજુ શીક્ષક	≡	ગરબા સંગ્રહ.	૦।=
કામકટાક્ષ (નાટક)	૦।	કડક કન્યા ખશેલા પરણ્યા (નાટક)	૦।=

ભેટ મંગાવનારે બુક પોસ્ટનો અડધો આનો વધુ મોકલવો.

ટુચકા સંગ્રહ.

રમુજી ટુચકા, હાજર જવાબી, પેટ પકડી હસાવનાર રમુજી ફકરાઓ અને ટુકી પણ હસમુખી વારતાવો મલી એકંદર એકસો રમુજોનો સંગ્રહ છે.

ગમે એવા બરીયલોને પોતાનું દુઃખ વીસરાવવા આ ચોપડી માંથી ફકત એકજ રમુજ વાંચવી બસછે. કીમત ચાર આના.

એમ. જે. પોસ્ટવાલા ઠા૦ નાણાવટ સુરત.

ટુચકાઓ તેમજ કેહવતો ભલે વાંચી હશે, પણ સુભાષીત સંગ્રહ જેવું પુસ્તક ભાગ્યેજ વાંચ્યું હશે, આ પુસ્તક એવાતો ઉત્તમ ભાષામાં લખવામાં આવ્યું છેકે જે વાંચતાં આનંદ થાય, ઉત્સાહ આવે, ઘરમરંગ ચડે, અનીતી જાય, કરૂણા પેદા થાય, અને ઠેકાણે ઠેકાણે અદભુત રસ આપે. યાદ રાખવું કે દસ આનામાં આવો કીમતી લાભ કવચીતજ મલેલો હશે. એક વખત વાંચ્યા પછી અનેક વખત વાંચવા મન ઈચ્છા કરે એવું આ મનોરંજક સુભાષીત સંગ્રહજ છે. આ પુસ્તક સને ૧૮૯૩ ના એપ્રીલમાં છપાઇ બહારપડશે કીમત અગાઉથી ગ્રાહક થનાર પાસેથી દસ આના પોસ્ટેજ માફ તેમજ તેમનાં મુબારક નામ પુસ્તક પાછળ પ્રગટ કરવામાં આવશે. પાછળથી રૂપીઓ એક પડશે દશ પ્રત રાખનારને એક ભેટ મલસે. પુસ્તક બાહાર પડેથી વે. પે. પારસલથી મોકલવામાં આવશે

મુ. માણસા **હરીલાલભગવાનદાસ**

આ ચોપડી નીચે લખેલે ઠેકાણેથી પણ મળી શકશે જોઇએ તેમણે મંગાવી લેવી.

માણસા તા. મહીકાંઠા—**પંડયા છગનલાલ પુંજીરામ** ની દુકાનેથી ઠે૦ ખારા કુવા આગળ. અથવા કર્તા પાસેથી.

કસોલ પ્રાંતકડી—**બારોટ શંકરલાલ નથુભાઈ** પાશેથી ઠેકાણું ભાટવાડામાં.

લીંચ તા૦ મેસાણા—**હીરાલાલ મંછારામ** પાશેથી ફર્સ્ટ આસીસ્ટંટ વર્નાક્યુલર સ્કુલ

સુરત—એમ. જે. પોસ્ટવાલાને ત્યાંથી.

ભાન્ડુ પોસ્ટ મેસાણા—**હરીલાલ ભગવાનદાસ** તેના કરતા પાશેથી ઠે૦ આરોગ્ય વરધક ઓષધાલય મુ૦ ભાન્ડુ.